

உ
சிவமயம்

குருக்கள் மடத்தை பிறப்பிடமாகவும்,
கொழும்பை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

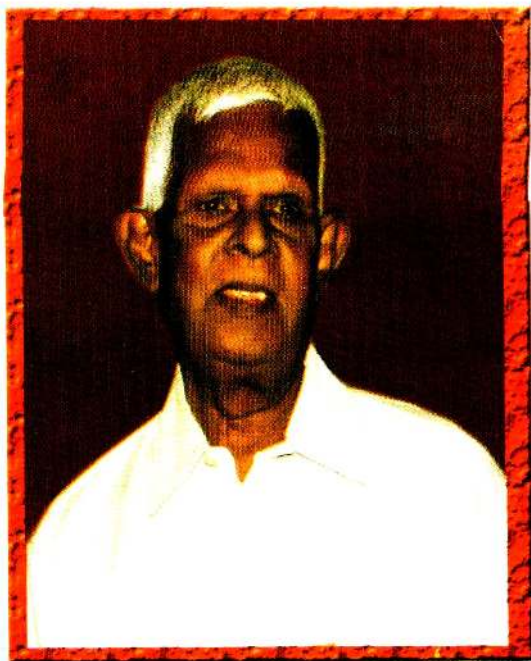
அமரர் புலவர்மணி

பெரியதம்பிரியர்
விஜயரெத்தினம்
நீனைவு மலர்

12.03.2012

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மலர்வு 25.06.1934

உதிர்வு 10.02.2012

அமரர் புலவர்மணி
பெரியதம்பிப்பிள்ளை
விஜயரெத்தினம்

திதி வெண்பா

ஆண்டு கரவருஷம் ஆனதைத் திங்கள்திற்
பூண்ட திருதியை தேய்பிறை நாள் ~ மாண்டரிய
தொண்டர் திருவிஜய ரத்தினம் சாயிபோற்றி
விண்டுலகை நீத்தார் விளம்பு.

உ-
சிவமயம்

தோத்திரப் பரமரலை

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

தந்தையார் தாயார் உடன் பிறந்தார்

தாரம் ஆர் புத்திரர் ஆர் தாம் தாம் ஆரோ

வந்தவாறு எங்ஙனே போமாறு ஏதோ

மாயமாம் இதற்கு ஏதும் மகிழ வேண்டாம்

சிந்தையிர் உமக்கு ஒன்று சொல்லக் கேள்மின்

திகழ் மதியும் வாழ் அரவம் திளைக்குஞ் சென்னி

எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய

என்று எழுவார்க்கு இரு விசும்பில் இருக்கல் ஆயே.

திருவாசகம்

அன்றே என்றன் ஆவியும்

உடலும் உடைமை எல்லாமும்

குன்றே அனையாய் என்னைஆட்

கொண்ட போதே கொண்டிலையோ

இன்றோர் இடையுறெனக்குண்டோ

எண்தோள் முக்கண் எம்மானே

நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்

நானோ இதற்கு நாயகமே.

திருவிசைப்பா

நையாத மனத்தினை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயா நீ உலாப் போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுது அருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள் கோடைத் திரை லோக்கிய சுந்தரனே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்க நம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்ன நடை மடவாளுமை அடியோமுக
அருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான்மிழ்ந்துபாடி
அறவாநீ ஆடும்போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தென மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியேசேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணநேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வத்தகா ஞானசத்	தினிபாதா
வெற்றிவேலாயுதப்	பெருமானே

உ
சிவமயம்

சிவபுராணம்

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளை நீக்கி
அல்லலறுத்த ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எம்கோன்
திருவா சகம் என்னும் தேன்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழக நாதன் தாள்வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க

புறத்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
 ஈசனடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
 தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னனடி போற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி

மெய்ஞானமாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்கடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவமென்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயில் குடிவை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங் கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே

நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றாமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் ஐயா அரனையோ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் னுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

உலக சைவப் பேரவை இலங்கைக் கிளைத்தலைவரின் செய்தி

எமது உலக சைவப் பேரவையானது உலகெங்கிலும் பரந்து வாழும் சைவமக்களின் சைவமுன்னேற்றம், நலன், ஒருமைப்பாடு என்பவற்றைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு 1992ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட ஒரு அனைத்துலக சைவசமய நிறுவனமாகும். இதன் இலங்கைக் கிளை 1993 ஜன் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அமரர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரட்ணம் அவர்கள் எமது கிளையின் ஆயுட்கால அங்கத்தவராக 1998இல் இணைந்து அதனையடுத்து உடனடியாக நிருவாகக் குழுவின் அங்கத்தவராகவும் செயற்பட்டு வந்தவர். 2006ஆம் ஆண்டு எமது கிளையின் உபதலைவர் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமரராகும் வரை ஊக்கத்துடன் செயற்பட்டு வந்தவர்.

அமரர் விஜயரட்ணம் அவர்கள் பழகுவதற்கு ஒரு நல்ல மனிதர் மட்டுமன்றி, சைவசமய, தமிழ் கலாசார அலுவல்களிலும் திறமைமிக்கவராக விளங்கியவர். விசேடமாக புகழ்பெற்ற பெரிய தம்பிப்பிள்ளை புலவரின் வழிநின்று தாம் தோன்றி வளர்ந்த கிழக்கு மாகாணத்தில் மிகுந்த அக்கறையுடன் தமிழை வளர்த்தவர்.

உலக சைவப் பேரவையின் இலங்கைக் கிளைக்கு அவர் ஆற்றிவந்த அளப்பரிய சேவைகளைப் பாராட்டி இக்கிளை நன்றிகளை நவில்கின்றது.

கா.தயாபரன்

பண்பாளன் பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம்

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு - திருக்குறள் 992

பிறர்மேல் அன்புடைமையும், உலகத்தோடு அமைந்த குடியிலே
பிறத்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டும் ஒத்துவருதல் பண்புடைமையால்
என்று உலகத்தார் சொல்லுவர் - புலிபுரக்கேசிகள்

பண்பாளன் திரு.பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் அவர்களுடன் கடந்த பதினாறு வருடங்களாகப் பழகும் பேறு பெற்றவன் யான். மதித்தல், முகமலர்ச்சியுடன் அன்பு பாராட்டுதல், தம்மாலான உதவிகளை மனமுவந்து அளித்தல் முதலியன அவரின் சிறந்த பண்புகளாகும். மேலும் அவரின் வாழ்க்கைத் துணைவியார், அவருக்கு உகந்தவராக வாய்க்கப் பெற்றமை தவப்பேறாகும். அவர் மனைவி அவருக்குத் தலைசிறந்த மந்திரியாகவும், ஆலோசகராகவும் விளங்கினார் எனில் அது மிகையாகாது. நண்பர்களை உபசரிப்பதிலும், கௌரவப்படுத்துவதிலும், இத்தம்பதியினர் தமக்கென ஒரு முத்திரைப் பதித்தவர்களாவர். அவர்தம் வாழ்க்கை சிவமும் சக்தியுமாக எதுவித குறைவுமின்றி நிறை வாழ்க்கையாக அமைந்தது எனக் கூறுதல் சாலப் பொருந்தும்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை மகன் விஜயரத்தினம் அவர்கள் நற்குடியில் பிறந்தமையை அவர் தம் நடத்தைக் கோலம் சொற்பிரயோகம், சொல்லாட்சி, பண்புடைமை, இரக்கமான சுபாவம், புன்சிரிப்புடனான முகபாவனை மற்றவர் சேவையை மெச்சும் உயர்ப்பண்பு (appreciation) மற்றவர்களை மதிக்கும் கௌரவப்படுத்தும் விருப்பம் வாய்க்கப் பெற்றவராக அவர்தம் வாழ்க்கை அமையலாயிற்று.

தமிழ்ச் சங்கத்துடனான தொடர்பு

திரு.விஜயரெத்தினம் அவர்கள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து, பலவித அபிவிருத்தி முயற்சிகளை முன்னெடுத்தார் எனக் கூறுதல் சாலப் பொருந்தும். மாடிக் கட்டிடம், வதிவிடங்கள் அமைத்தமை, இலக்கிய மகாநாடுகள், மாணவர் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான முயற்சிகள்,

சமூக அபிவிருத்தி, ஆரோக்கிய வாழ்வுக் கருத்தரங்குகள் முதலானவை இவற்றுள் அடங்கும்.

அவர் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்ற காலத்தில், யான் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நிதிச் செயலாளராகப் பணிபுரியும் பேறு பெற்றவர் என்பதில் மட்டற்ற பெருமிதம் அடைகிறேன். மக்கள் பங்களிப்பின் மூலம் சமூக முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டவர்.

நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடையாளர் தொடர்பு - திருக்குறள் 784

நல்ல பண்புடையாளர் தொடர்பானது படிக்கப்படிக்க நூலின் நயம்
மேன்மேலும் இனிமை தருவதுபோல் பழகப்பழக
மேன்மேலும் இன்பம் தருவதாகும். டாக்டர் மு.வ.

இக்குறளுக்கு இலக்கணம் வகுத்ததாக இவர்தம் வாழ்க்கை அமைந்திருந்தது எனக்கூறுதல் சாலப் பொருந்தும்.

கடந்த ஆறு மாதங்களாக உடல் நலிவற்று இருந்த திரு.விஜயரெத்தினம் அவர்கள் 10.02.2012ல் இறைபேற்றை அடைந்தார். அவர் பிரிவால் துயரூறும், அவர் வாழ்க்கைத் துணைவியாரை எப்படித் தேற்றுவதென்பதற்கு வார்த்தைகள் இல்லை. 'இழந்த ஒருவருக்குத்தான் இன்னொருவரின் இழப்பின் ஆழத்தை உணர முடியும்' எனப் புற நானூற்றில் குறிப்பிடுவர். அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய மண்டூர் முருகனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அன்பு செய்வாரை இறைவன் அறிவான்

இகழ்ந்ததும் பெற்றதும் ஈசன் அறியும்
உகந்தருள் செய்திடும் உத்தம நாதன்
கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூறவல்லார்க்கு
மகிழ்தன்பு செய்யு மருளது வாமே - திருமந்திரம்:280

இகழ்ந்ததும், பெற்றதும் ஈசன் அறியும் - உயிர்கள் தன்மாட்டு அன்பு செய்தலை இகழ்ந்ததையும், மெய்யன்பு கொண்டிருத்தலையும், இறைவன் அறிவான். உத்தமநாதன் உகந்தன்பு செய்திடும் - மேலோனாகிய அத்தலைவன் அதற்கேற்ப மகிழ்ந்து அன்பு செய்வான். கொழுந்தன்பு செய்து அருள் கூறவல்லார்க்கு தன்மாட்டுத் தளிர்ந்து வரும் அன்பினைப் புரிய வல்லார்க்கு, மகிழ்ந்தன்பு செய்யும் அருளதுவாம் மகிழ்ச்சிகொண்டு அன்புசெய்யும் அளவுக்கு அருளை வழங்குவான்.

கா.வைத்தீஸ்வரன்
உளவள ஆலோசகர்

மனிதநேயம் மிக்க திரு.பெ.விஜயரெத்தினம்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்

என்னும் வள்ளுவன் வாக்கிற்கு இலக்கணமாய் திகழ்ந்தவர் அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம் அவர்கள்.

இவரின் நடைஉடை பாவனை யாவும் பார்ப்போரை கவர்ந்திழுப்பனவாகும். எப்போதும் முகத்தில் ஒரு புன்சிரிப்பு, நேர்கொண்டபார்வை, யார்க்கும் அஞ்சாத தன்மை, யாவருடனும் அன்பாகவும் அடக்கமாகவும், அமைதியாகவும் பழகும் தன்மை, எப்போதும் தன் கருத்தினை ஆழ்ந்து சிந்தித்து வெளிப்படுத்தும் திறன் என்பன இவருக்குரிய தனித்துவப் பண்புகளாகும்.

அன்பு, நான், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை ஆகியவற்றோடு ஒன்றித்து உயிரை வளர்த்து உயர்த்துவதே மனிதப் பிறப்பின் குறிக்கோளாகும். தன்னை நற்பண்பு உடையவன் என்றும் பிறருக்காகவே எப்போதும் வாழ்பவன் என்றும், தன்னைப் போலவே பிறரை நேசிப்பவன் என்றும் பிறர் உணரும்படி நடந்துகொள்வது சமூகத்தின் குறிக்கோளாகும். இவ்விரு குறிக்கோள்களும் மனிதனுக்கு இன்றியமையாதவையாகும். இக்குறிக்கோள்களில் வெற்றியடைய சில அடிப்படை வாழ்க்கை முறைகளை கைக்கொள்ள வேண்டும். மகிழ்வற்றிருக்கும் இயல்பும் ஊரோடு ஒத்துவாழும் பண்பும் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாறான கொள்கைகளின் அடிப்படையில் வாழ்ந்து காட்டியவர் அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம்.

தான் வாழ்ந்த காலத்தில் தன் தந்தையாரான புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை விட்டுச்சென்ற தமிழ்ப் பணியினையும் இலக்கியப் பணியினையும், கல்விப் பணியினையும், சமூகப் பணியினையும், சமயப் பணியினையும் தனது பேச்சிலும், மூச்சிலும், எழுத்திலும், தொட்டுச் சென்று தன் தந்தையின் வழிவந்த தனயனாக வாழ்ந்து புகழ்பரப்பினார். பட்டங்கள் பதவிகளை பெரிதென நினையாது அன்பு, அடக்கம், பணிவு,

இரக்கம் என்பவற்றையே பெரிதென மதித்து வாழ்ந்தார். பிறர் மனதைப் புண்படுத்தும்படியாகவோ, அநாகரிகமாகவோ, கடினமாகவோ, ஒரு வார்த்தைதானும் பகரமாட்டார். பகர்ந்ததாக எவரும் சொல்லவும் மாட்டார்கள். எந்த வேளையிலும் நற்குணங்களே மேலோங்கி நிற்கும்.

பல்கலைக்கழகங்களில் சான்றோர்களின் நினைவாகவும், மாணவர்களுக்கு உதவுவதற்காகவும் பல்வேறு உயர்கல்வி புலமைப் பரிசில் நிதியங்களை, தானே முன்னின்று ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். தான் சேகரித்து வைத்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான பெறுமதிமிக்க நூல்களை பாடசாலைகளுக்கும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் மனமுவந்து வழங்கினார்.

உயர்கல்வியில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட மாணவர்களுக்கு தேவையான ஆய்வுக் குறிப்புக்களை அள்ளி வழங்கினார். தனது ஆசிரிய சேவையின் போது மாணவர்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கத்தை தூண்டுவதில் மிக ஆர்வமாகச் செயற்பட்டார். வசதி வாய்ப்பற்ற மாணவர்களுக்கு அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக தேவையான உதவிகளைப் புரிந்து அரும்பணி புரிந்தார். தந்தையின் பெருமையால் மட்டும் அவர் சிறப்படையவில்லை. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் பல்வேறு பதவிகளை வகித்தவராகவும் அளப்பரிய சேவைகளைச் செய்தவராகவும் சிறப்புப் பெற்றார்.

பிறப்பும் இறப்பும் இயற்கையின் நியதிதான் என்றாலும் அமரர் பெரியதம்பிப் பிள்ளை விஜயரெத்தினத்தின் மறைவு மனிதநேயம் மிக்க அத்தனை உள்ளங்களையும் ஆழ்ந்த கவலையில் ஆழ்த்தின.

புகழ்பூத்த குடும்பத்தில் சிறந்து பல்வேறு பணிகளையும் ஆற்றிய அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம் ஐயாவுக்கு இல்லறவாழ்வில் துணையாகவும், சிறந்த வழிகாட்டியாகவும், சிறந்த ஆலோசகராகவும் இருந்து ஐயாவின் அத்தனை பணிகளும், சேவைகளும் சிறக்க தோன்றாத துணையாகவிருந்த அன்னாரது பாரியார் திருமதி.சிவகாமசௌந்தரி அனைவரதும் போற்றுவதற்குரியவராவார்.

இணைபிரியா பறவைகளாகவிருந்து துணையிழந்து தவிக்கும் அன்னாரது பாரியாருக்கும் உறவினர்களுக்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவிப்பதோடு அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம் ஐயா அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடையவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கலாநிதி.சி.சிவனிர்த்தானந்தா

கடமை கண்ணியம் மிக்க நல்லாசான்

‘நெருதல்’ உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்

பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு’ - தெய்வப் புலவர் வள்ளுவர்

என்ற இக்குறளுக்கு ஏற்ப மறைந்தவரே எனது மதிப்பிற்குரிய, மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டு நகரில் உதித்தவரும், நல்லாசானும், முன்னாள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவருமான திரு.மிகு.புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளையின் சற்புத்திரரான திரு.விஜயரட்ணம் அவர்கள் இலங்கையில் பேர்பூத்த புலவரின் மகனாகப் பிறந்து தந்தையாரின் பெயரை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நிலைநாட்டி நின்ற பெரியார். கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடுகள் என்பனவே தனக்கு அணிகலன்களாகத் தேடி வைத்த இவரது அழியாப் புகழ் மிக்க சொத்துக்களாகும். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்து நின்றார். முன்னாள் தலைவராக விளங்கிய இலக்கியச் செம்மல் திரு.செ.குணரட்ணம் அவர்கள் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவராக இருந்த காலத்தில் கவியரசர் கண்ணதாசன் மன்றத்தின் ஸ்தாபகராக தலைவராக இருந்து சங்கத்துக்கு மன்றம் அன்பளிப்புச் செய்தபோது மறைந்த முன்னாள் தினகரன் ஆசிரியரும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவருமான திரு.ஆர்.சிவகுருநாதன் ஐயா அவர்களுடன் இணைத்து எனக்கு மன்ற வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்து நின்றார்.

இவரும் இவரது துணைவியாரும் கிழக்கு மாகாணம் நன்கு அறிந்த நல்லாசான்களாக விளங்கி நின்றனர். தனக்கே உரித்தான பணிவுத் தன்மையால் அனைவரையும் உள்எங்கவர்ந்த பெருமகனாராக விளங்கினார். அன்னார் தம் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வேலனை வேணியன் (கொ.மா.சபை உறுப்பினர்) ஸ்தாபகர் தலைவர். அகில இலங்கை கண்ணதாசன் மன்றம்.

வேலனை வேணியன்

கண்ணீர் அஞ்சல்

பெப்ரவரி 10ம் திகதி நண்பர் விஜயரத்தினம் அவர்களின் மரணச் செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்தேன்.

விபுலானந்த அடிகளின் பாதச் சுவட்டைப் பின்பற்றித் தமிழ்த்தொண்டும் சமூகத் தொண்டும் ஆற்றி மறைந்த பெருமகன் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் மூத்த புதல்வனான நண்பர் விஜயரெத்தினம் அவர்கள் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் சகல விடயங்களிலும் தந்தையாரைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தவர்.

மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்தில் பல பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த அன்னார் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு இலக்கணம் வகுத்தார். மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டு அவர்களின் முன்னேற்றத்தில் என்றும் கருத்துடன் பணியாற்றியமையால் இன்று மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்தில் தனக்கென ஒரு மாணவர் பரம்பரையைப் பெற்றிருப்பவராவர். அவரது மாணவர்கள் பல துறைகளிலும் உயர்ந்து நின்று சமூக, தமிழ்ப்பணியாற்றுவதை இன்று காண முடிகின்றது.

அமரர் விஜயரட்ணம் அவர்கள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வளர்ச்சியில் என்றும் அக்கறைக் கொண்டவர். என்னுடன் உரையாடும் போதெல்லாம் அதன் வளர்ச்சி பற்றியே கலந்துரையாடுவார். அதுமட்டுமன்றி விபுலானந்தர் முதியோர் இல்லம், தரிசனம், விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை, காந்திசேவா சங்கம் முதலிய சங்கங்களின் செயற்பாடுகள் பற்றியும் விசாலிப்பார். சமூக சேவையில் என்றும் அக்கறை கொண்டவர் அமரர் அவர்கள் முதுமையும் உடல் நிலையும் காரணமாயிற்று. இருப்பினும் அவரது நல்ல சிந்தனைகளும், திட்டங்களும் நிறைவேறும் காலம் கனியும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

நண்பர் விஜயரட்ணம் அவர்களின் மறைவு ஈடுசெய்ய முடியாதது. அவர் ஒரு ஆசிரியர் திலகம், சிறந்த சமூகத் தொண்டன், தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில்

என்றும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டவர், சமூக நிறுவனங்கள் சீரிய முறையில் செயற்பட வேண்டும் என்று சதா சிந்தித்தவர் சமூக வளர்ச்சி, கலை கலாசார வளர்ச்சி என்பனவற்றைப் பற்றி வாழ்நாள் பூராவும் சிந்தித்துச் செயற்பட்டவர்.

பேராசிரியர் ப.சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கு ஒரு ஞாபகார்த்தப் பேருரையைக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு நிதியத்தை ஆரம்பிக்கவும் அவர் திட்டமிட்டிருந்தார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் நிருவாகசபை உறுப்பினராகப் பல ஆண்டுகள் செயற்பட்டு வந்த அன்னாருக்கு அதன் தலைவராகக் கடமையாற்றும் அரிய சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது. தலைவராக இருந்த காலத்தில் சங்கச் செயற்பாடுகளைத் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றினார். சங்க அங்கத்தவர்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்ற விஜயரட்ணம் அவர்கள் பல சமூக, சமயப் பணிகளையும் திட்டமிட்டிருந்தாராயினும் அவற்றை நிறைவேற்ற முடியாமற் போயிற்று. இதற்கு அவரது இத்தகைய ஒரு பன்முக ஆளுமையை இன்று தமிழ்ச் சமூகம் இழந்து நிற்கின்றது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எனது நல்ல நண்பனை இழந்தமை எனது உள்ளத்தை உருக்குகின்றது. அவர் பண்பின் சிகரம். தமிழ் உலகுக்குப் பேரிழப்பு.

அன்னாரைப் பிரிந்து தவிக்கும் உறவினர்கள், சுற்றத்தார் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பேராசிரியர் மா.செல்வராஜா
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

அமரர் திரு.விஜயரெத்தினமும் அவரது குடும்பமும் முஸ்லீம் மாணவர்களின் கல்வி வழிகாட்டிகள்

புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, அவர் மகன் விஜயரெத்தினம் திருமதி விஜயரெத்தினம் திரு.விஜயரெட்டினம் அவர்களின் மனைவியின் தகப்பனார் புகையிரதத் திணைக்கள “சிரப்” (சிராப்பர்) திரு.பரசுராமன் என ஒட்டுமொத்தக் குடும்பத்தோடு நெருக்கமான தொடர்புடையவன் என்ற வகையில் திரு.விஜயரெத்தினம் அவர்களது இறப்புச் செய்தி கேட்டு அவரது ஈமக்கிரியைகளில் கலந்துகொள்ள கல்முனையில் இருந்து கொழும்பு வந்து சேர்ந்தது எனக்கு மன ஆறுதலை அளித்தது.

எனது உடன்பிறப்பு ஒருவரின் மரணச்சடங்கில் கலந்துகொண்ட மனத்திருப்தி எனக்கு ஏற்பட்டது. நானும் செல்வி பரசுராமன் அவர்களும் (திருமதி. விஜயரெத்தினம்) அறுபதுகளில் சம்மாந்துறை மகாவித்தியாலயத்தில் உடன் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்தபோது செல்வி பரசுராமன் அவர்கள் கற்பிப்பதோடு மட்டும் நின்றனவார்களாமல் கல்விச் சுற்றுலாக்களை ஏற்பாடு செய்து மாணவர்களை அழைத்துச் செல்வார்.

இந்நிகழ்வில் கலந்துகொள்ள முடியாத வறிய மாணவர்கட்கு தானே பண உதவியளித்து உதவுவார். அதுமட்டுமல்லாமல் இப்பாடசாலையின் நூல் நிலையத்திற்கு தன் செலவில் நூல்களை வாங்கி அன்பளிப்புச் செய்வார். என்னைப் பல்கலைக்கழகம் சென்று தமிழ்மொழியைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்று தமிழ்மொழிக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று உட்சாகப்படுத்தியவரும் இவரே.

இ.தே போல எழுபதுகளில் நான் சாஹிராக் கல்லூரியில் ஆசிரியனாக பணிபுரிந்தபோது உடன் ஆசிரியராக திரு.விஜயரெத்தினம் அவர்கள் பணிபுரிந்தார். அப்பொழுதெல்லாம் ஆசிரியர்கட்கும் மாணவர்கட்கும் நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்வதைப் பெரும் தொண்டாகக் கருதிச் செய்தவர் என்பதற்கு நான் சாட்சியம் கூறுவேன்.

இவர் கொழும்பிலே குடிபதியானதும் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவரானார்.

இத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் முஸ்லிம்களும் அங்கத்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அயராது பாடுபட்டவர்.

இவர் தமிழ்ச்சங்க அங்கத்துவப் படிவத்தை எடுத்துக்கொண்டு எனது கொழும்பு இல்லத்திற்கு என்னைத் தேடி பலதடவைகள் வந்துள்ளார்.

இவரது தகப்பனார், புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை என்னோடு நெருக்கமாகப் பழகியவர் மட்டுமல்ல என்னைக் காணும் போதெல்லாம் 'தமிழ்மொழியை வளர்க்கும் கடமையும், எம் இரு சமூகத்தின் உறவைப் பேணும் தன்மையும் உங்களுக்கும் கடமையாகும்' என வலியுறுத்துவார்.

திருமதி விஜயரெத்தினம் அவர்களின் தகப்பனார் திரு.பரசுராமன் அவர்கள் எனது இனத்தவரான மீர்சால்போடியாரைச் சந்திக்க எங்களுக்கு அடிக்கடி வருவதை நான் பாடசாலை மாணவனாக இருந்தபோது கண்டிருக்கின்றேன்.

பிற்காலத்தில் இந்நிகழ்வை ஞாகப்படுத்தி திருபரசுராமன் அவர்களோடு உறவாடியுள்ளேன்.

இவ்வாறு திரு.விஜயரெட்ணம் அவர்களது குடும்பத்தோடு நான் நெருக்கமான தொடர்புடையவன் என்ற வகையில் இவரது இறப்பு எனக்குப் பேரிழப்பாகும் என்பதைக் கூறிக்கொள்வதோடு இவரை இழந்து துன்பத்துள் ஆழ்ந்துள்ள இவரது குடும்பத்தினருக்கு எனது தனிப்பட்ட வகையிலும், எனது சமூகத்தின் சார்பிலும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மணிப்புலவர்

மருதூர் ஏ- மஜித்

ஓய்வுபெற்ற கல்விப் பணிப்பாளர்

அஞ்சல் உரை

மரபுவழித் தமிழ்க் கல்விக்கும் நவீன உலகக் கல்விக்குமிடையே உள்ள இணைப்பின் வழியான சமநிலை ஆளுமைகொண்ட மாணவ சமூகத்தை உருவாக்கிய கல்வி வினைஞராகவும், புலமையாளராகவும் அமரப் பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் விளங்கினார்.

அவரது ஆளுமை சமநிலைக்கல்வியின் வழி முகிழ்த்தெழுந்த முழுமைநிலைச் சிறப்பைக் கொண்டது. கலை, விஞ்ஞானம், அழகியல் என்ற முப்பெரும் அறிவுப் புலங்களையும் உள்ளடக்கியது. அதன் வழி எழுந்த அவரின் அணுகுமுறைகள் புலமைச் செயற்பாடுகளுக்கும் சமூகச் செயற்பாடுகளுக்கும் வலுவாக்கம் செய்தன.

அவரிடத்துப் பொதிந்திருந்த சமநிலையான ஆளுமைத்தளமே கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு வழிகாட்டும் உன்னதங்களை வருவித்தது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பொலிவு பெறச் செய்த அவரது ஆளுமை செயல்வழி ஆற்றலின் தனித்துவங்களைப் பதிவு செய்து நிற்கின்றது.

தமிழர்களின் கல்வி எழுச்சியில் கிழக்கு இலங்கையின் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்திருந்த அவர் முன்பள்ளிக் கல்வியிலிருந்து பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரை பலதள அணுகுமுறைகளைக் கருத்தியல் நிலையிலும், செயல் வழிகளிலும் முன்னெடுத்துச் சென்றார்.

கிழக்கு இலங்கையின் மேதகு கல்விமானாக விளங்கிய பேராசிரியர் ப.சந்திரசேகரம் அவர்களின் பெரும் ஆக்கங்களை மீள் பதிப்புச் செய்ததிலும் நினைவுப் பரவலை ஆய்வரங்காக நிலையேற்றம் செய்ததிலும் அவரது முயற்சிகள் என்றும் அழியாத கல்விப் பணிகளாகின்றன.

அவரின் நினைவுகள் இமயங்களாகுக.

பேரா.சபா.ஜெயராசா

தன்னலமற்ற கல்விச்சேவையின் நினைவுகள்

காலஞ்சென்ற அருமை நண்பர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் அவர்களின் நினைவு வரும்போது மேலெழுப்பும் விடயம் நாம் கல்முனை ஸாஹிராக் கல்லூரியில் ஒன்றாகச் சேவையாற்றிய காலமாகும். 1960களிலும், 1970 முற்பகுதிகளிலும் க.பொ.த உயர்தர வகுப்புகளில் கலைப்பாடங்களைப் படிப்பிப்பதற்குக்கூட பெரும் ஆசிரியர் தட்டுப்பாடு நிலவியது. இக்கல்லூரியில் இருவர் மட்டுமே கலைப்பட்டதாரிகள் இருந்தோம். ஒருவர் எஸ்.மௌனகுரு (பிற்காலத்தில் கலாநிதி, பேராசிரியர்) அடுத்தவர் நான். அத்துடன் எஸ்.மகாலிங்கம் (பிற்காலத்தில் கிழக்குப் பிராந்தியக் கல்விப் பணிப்பாளர்) அரசாங்க ஆசிரிய நியமனம் பெறுவதற்கு முன், வாரத்தில் சில நாட்கள் கல்லூரிக்கு வந்து புவியியல் கற்பிப்பார். தமிழ்ப்பாடத்தையும் வரலாற்றில் ஒரு பகுதியையும் மௌனகுருவும், ஆட்சியியல் பாடத்தையும் வரலாற்றில் மறுபகுதியையும் நானும் கற்பித்தோம். மாணவர்கள் சிறப்பான முடிவுகளைப் பெற்று பல்கலைக்கழகம் சென்றனர். எனினும் மேலேயுள்ள பாடங்களைத் தவிர மாற்றுப் பாடம் எதனையும் படிப்பதற்கான வாய்ப்பு மாணவருக்கு இருக்கவில்லை.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் இஸ்லாமிய நாகரீகம் மற்றும் இந்து நாகரீகம் ஆகிய பாடங்களை இக்கல்லூரியிற் கற்பிக்க முடிவு செய்தோம். ஆனால் இப்பாடங்களை ஏற்கெனவே படித்துப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய எவரும் ஆசிரியர் குழுத்தில் இருக்கவில்லை. புதிதாக வந்து சேர்ந்த ஏ.ஆர்.ஏ.அஸீஸ் (பின்னர் அட்டாளைச் சேனைக் கல்விக் கல்லூரிப் பீடாதிபதி) இஸ்லாமிய நாகரீகத்தினைப் படிப்பிப்பதற்கு உடனடியாக முன்வந்தார். இதேபோன்று இந்து நாகரீகத்தைப் படிப்பிப்பதற்கு உடனடியாக முன்வந்தார். இதனைத் தொடர்ந்து க.பொ.த.உயர்தரப் பரீட்சைக்கு வருடாவருடம் இப்பாடங்களுக்குத் தோற்றிய மாணவர்களுள் ஏறக்குறைய எல்லோருமே சித்தியடைந்ததோடு அவர்களுட் பலர் பல்கலைக்கழகம் சென்றனர். சிலர் சட்டக் கல்லூரிக்கு அனுமதி பெற்றனர்.

இவ்வாறு விஜயரெத்தினம் தாமே முன்வந்து பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் பாங்கு அவர் மீதான மதிப்பினை மேம்படுத்தியதோடு கல்லூரியின் நற்பெயரையும் வளர்த்தது. அப்பிரதேசத்தின் முன்னணி முஸ்லிம் பாடசாலை ஒன்றில் இந்து நாகரீகம் ஒரு பாடமாகப்

படிப்பிக்கப்படுதல், அங்குள்ள தமிழ் ஆசிரியர் அனைவரும் அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றுவதல், எவ்வித பாகுபாடும் காட்டப்படாது அனைவரும் கண்ணியமாக நடத்தப்படுதல் என்பன ஸாஹிதாவைப் பிரபல்யப்படுத்திப் பெருந்தொகையான தமிழ் மாணவரும் கல்வி பெறும் இடமாக மிளிர்ந்தது. கல்விசார் நடவடிக்கைகளில் மட்டுமல்லாது புறக்கிருத்திய நடவடிக்கைகளிலும் விஜயரத்தினம் தனது பூரண பங்களிப்பினை வழங்கினார்.

சாய்ந்தமருதாரைத் தாயமாகக் கொண்ட எமது குடும்பத்துக்கும், குருக்கள் மடத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு கல்முனையை வதிவிடமாகக் கொண்ட விஜயரத்தினத்தின் குடும்பத்திற்கும் நீண்டகாலத் தொடர்புண்டு. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் நெருங்கிய உறவினரான மண்டூரைச் சேர்ந்த பத்தக்குட்டி வாத்தியார் (காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் பி.சந்திரசேகரன் தந்தையார்) சாய்ந்தமருது அரசினர் ஆண்கள் பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராகக் கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கடமையாற்றினார். அங்குள்ள அதிபர் விடுதியில் தங்கியிருந்த காரணத்தினால் ஊரவருள் ஒருவரானார். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் கலாசாலையின் ஆரம்பகால விரிவுரையாளர்களுள் ஒருவராக இருந்த காரணத்தினால் மட்டக்களப்பின் தென்பிரதேசத்தில் மிகவும் அறிமுகமானவர். விஜயரத்தினத்தின் துணைவியரான சிவகாமசௌந்தரி அவர்கள் கல்முனை கார்மேல் கன்னியர்மடப் பாடசாலையில் ஆசிரியையாக இருந்தபோது எனது சகோதரிகளும், மைத்துனிகளும் அவரிடம் கல்வி கற்றவர் ஆவர். பின்னர் சம்மாந்துறை முஸ்லிம் மகளிர் மகா வித்தியாலயத்தில் அவர் அதிபராக இருந்த வேளையில் ஆற்றிய சேவையினைப் பலர் இன்றும் நினைவு கூறுகின்றனர். அதுமட்டுமல்லாது சிவகாமசௌந்தரியின் தந்தையார் பரசுராமபிள்ளையும் எமது குடும்ப நண்பர் ஆவார். விஜயரத்தினம் ஸாஹிதாவில் இருந்த காலத்தில் எனது மகன் முஹம்மது நஸீல் அவரது அன்புக்குரிய மாணவன் ஆவார்.

விஜயரத்தினம் குடும்பமும் எனது குடும்பமும் கொழும்புக்குக் குடிபெயர்ந்த பின்னர் ஒரே பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற காரணத்தினால் எமது நெருக்கம் இன்றுவரை தொடர்ந்திருக்கின்றது. அதனால் அவரது பூதவுடலுக்கு அஞ்சலி செலுத்தியும் இறுதிக்கிரியைகளில் கலந்துகொண்டும் அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்க முடிந்தது. அவரது இறப்பினால் துயரூறும் அருமைத்துணைவியார் சிவகாமசௌந்தரி அவர்களுக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் எமது அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல் மற்றும் குடும்பத்தினர்
முன்னாள் அதிபர் கல்முனை ஸாஹிதா கல்லூரி

தகமையும் தன்னடக்கமும்

திருவிஜயரெத்தினம் அவர்களைக் கடந்த பத்தாண்டு கட்டுக்குள்ளாகவே அறிந்திருந்தேன். தன்னை அறிமுகப்படுத்துகிறபோதும் கூட தனது கல்வித்தகைமைகளையோ, தனது பதவிகளையோ, தனது வேறெந்தப் பெருமையையோ கூறுவதை அவர் கவனமாகவே தவிர்த்து வந்தார். அது அவரது தன்னடக்கத்தின் ஒரு சிறிய அறிகுறி.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக அவர் பணியாற்றிய போதும், அப்பதவியால் தம்மைப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்ளாமல், தனது பணிகளால் அப்பதவிக்கும் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கும், அவர் பெருமை சேர்த்தார். தமிழ்ச் சங்கம் செய்ய உகந்தவை எவை என்பதைப் பற்றிய தெளிவான பார்வை அவரிடமிருந்தது. அவர் அவற்றையெல்லாம் செய்விப்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி, உரியவர்களிடம் உரிய பொறுப்புக்களை வழங்கி, ஊக்குவித்து உதவினார். சாதனைகளுக்குப் பெருமை கொண்டாடப் பலரும் முந்துகின்ற ஒரு சூழலில், பணிகளை ஆற்ற முன்னின்றவர்கட்கு மதிப்பும், மரியாதையும், முதன்மையும் வழங்கியதன் மூலம், ஒரு நல்ல தலைவராகவும் வழிகாட்டியாகவும் அவர் நடந்துகொண்டார்.

அவருடைய பொறுமையும், நேர்மையும், சினவாமையும், எல்லாவற்றுக்கும் போட்டியிடுகிறவர்கள் மிகுந்துள்ள ஒரு சூழலில் பலவீனங்களாகவே சிலருக்குத் தெரியலாம். அவையே அவருடைய பெரும் வலிமைகளாக இருந்தமை அவருடைய அறிவாற்றலையும், சேவை மனப்பாங்கையும், அவை மேலும் வலுவூட்டின. மெல்லெனப் பாய்கின்ற நீர்போல அமைந்த அவருடைய வாழ்க்கை, மாநிலம் பயனுறுமாறும் அமைந்தது.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்புக்களில் உள்ளோர் மட்டுமன்றி, நம் இளைய தலைமுறையினர் பலரும், வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வது எவ்வாறென்று கற்கவும், அவருடைய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றவும் துணிய வேண்டும். அதன் மூலம் தமிழர் சமூக அமைப்புக்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் உய்வுக்கும், பெரும் பங்காற்ற இயலும் என்பது என்னுடைய எதிர்பார்ப்பாகும்.

சி.சிவசேகரம்

புகழ்பூத்த வாரிக அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம் அவர்கள்

‘மகன் தந்தைக்காற்றும் உதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்’

வள்ளார் பெருந்தகையின் இக்கூற்றை மெய்ப்பிக்கும் எண்ணம் வாழ்ந்தவர்தான் அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம் அவர்கள். அன்னார் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் துணைத் தலைவராகவிருந்த காலத்திலிருந்தே எனக்குப் பழக்கமானார். பின்னர் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவராகப் பணிபுரிந்த காலப்பகுதியில் மேலும் அவர் செயற்பாடுகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன.

நான் திருக்கோணமலை கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சில் கலாசார உதவிப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றியபோது, எம்மால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட வடக்கு - கிழக்கு எழுத்தாளர்களுடைய நூல்களைத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்திற்கு பிரதிகள் வழங்கி வந்தேன். பழகுவதற்குப் புலவர் மணி ஐயாவைப் போன்று இவரும் மிகவும் இனிமையானவர். புலவர்மணி ஐயாவுடன் நான் கச்சேரியில் கலாசார உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றிய காலப்பகுதியிலிருந்தே பழக்கம் ஏற்பட்டது. அவரது பகவத்கீதை பக்தியோகம் நூல் ஆய்வில் வெளி வருவதற்கு நூல்கள் கச்சேரி உத்தியோகத்தார்கள் முற்பணமாக ரூபா பத்து (10/-) வழங்கி நூல் அச்சேறியது. இச்செயற்பாட்டிற்கு நான் புலவர் மணி ஐயா அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தேன். புலவர்மணி ஐயாவுடைய மூத்த புதல்வன் ஆர்.பெ.தர்மலிங்கம் அவர்கள் தான் முதலில் எனக்குப் பழக்கமானவர். நான் செங்கலடி உதவி அரசாங்க அதிபர் காரியாலயத்தில் கடமை பார்த்த போது இவருடன் பழக்கம் ஏற்பட்டது. அதேபோன்று இளையபுதல்வர் திரு.பெ.சத்தியலிங்கம் அவர்களுடனும் புலவர் மணி நினைவுப் பணி மன்ற செயற்பாடுகள் ஊடாக தொடர்புகள் நீடித்தன. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஐயா பற்றிய நூல் ஒன்றினையும் நான் எழுதி வெளியிட்டேன். விபுலம் வெளியீடாக இந்நூல் வெளிவந்தது.

அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்ட தமிழ் தந்த புலவர்மணி நூல் ஒரு பெரும் பொக்கிசம் என்றே கூற வேண்டும். ஈழத்தின் முதுபெரும் பேரறிஞர்கள் புலவர்மணி பற்றிக் கூறிய கருத்துக்கள்

இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. 1998ம் ஆண்டு வெளிவந்த இந்நூலில் கனடாவில் வசிக்கும் லித்துலான் செபரெத்தினம் அவர்கள் எழுதிய 'வாழையடி வாழை' நூலிலிருந்தும் அயலுர் ஈழத்துப் பூதனார் செல்வராஜா கோபால் 'புலவர் மணிக் கோவையிலிருந்தும் சில பகுதிகள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. 1993ம் ஆண்டு விபுலம் வெளியிடாக வந்த எனது நூலை புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை நூல் பற்றிய குறிப்பு ஏன் தவறவிடப்பட்டதோ தெரியவில்லை. புலவர் மணி ஐயா பற்றி எனக்குத் தனிப்பட்டவொரு விருப்பு என்னவெனில் அவரது பேச்சுத் தொனியாகும். கனீர் என்று ஒலிக்கும் குரல்வளம் உள்ளவர் புலவர் மணி ஐயா அவர்கள். அதேபோன்று அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம் அவர்களும் தனது பேச்சுத் திறனாலும் தமிழ் ஆர்வத்தாலும் தமிழ்ச் சங்கத்தை வழிநடத்தினார்.

புலவர் மணி ஐயாவை நேரில் பார்ப்பது போன்று அமரர்.பெ.விஜயரெத்தினம், திரு.பெ.சத்தியலிங்கம் இருவரும் தோற்றமளிப்பர். தந்தையின் பெயரை நிலைநாட்டுவதற்காக அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம் அவர்கள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராகவிருந்த காலப்பகுதியில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி, கட்டிட வளர்ச்சி, நூலக வளர்ச்சி என்பவற்றிற்காகவும் அயராது பாடுபட்டார். பாமன்கடையில் அமைந்திருக்கும் இவரது இல்லத்திற்கும் நான் ஒரு தடவை சென்றுள்ளேன். பண்பாகப் பழகி அனுசரிப்பதில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க குடும்பத்தைக் கொண்டு விளங்கினார்.

அமரர் பெ.விஜயரெத்தினம் அவர்கள் மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் கல்முனை உவெஸ்லி உயர்த்தரப் பாடசாலை, மருதமுனை அல்மனார் மத்திய கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் கல்வி புகட்டி ஏராளமான நன்மாணாக்கர்களை உருவாக்கினார். உலகச் சைவப் பேரவையின் ஆயுட்கால உறுப்பினராகவும், அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம், இந்து கலாசாரத் திணைக்களம் ஆகியவற்றுடனும் இணைந்து தமது செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக 'தமிழ்தந்த புலவர்மணி' என்னும் நூலைத் தொகுத்து தமிழ் உலகிற்கு அளித்த செயற்பாடு மிகவும் சிறப்பானதாக மிளிர்கின்றது. அன்னாரது புகழ் உடம்பு தமிழ் உலகில் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

எஸ்.எதிர்மன்னசிங்கம்
முன்னாள் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணக்
கலாசாரப் பணிப்பாளர்

புலவர்மணியின் புதல்வர் அமரர் விஜயரெத்தினம்

அமரர் விஜயரத்தினத்துடன் எனக்கேற்பட்ட தொடர்பு பாடசாலைப் பருவத்திலேயே ஏற்பட்டதாகும்.

காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரியில் 5ம் வகுப்பு ஸ்கொலர்சிப் சித்தி எய்திய மாணவர்கள் சேர்ந்து, விடுதியில் தங்கிப் படிக்க வேண்டும் என்பது விதி. அந்த வகையில் நானும், அமரர் விஜயரத்தினமும் இக்கல்லூரியில் சேர்ந்து விடுதியில் தங்கிப்படித்தோம் (6ம் வகுப்பு) ஆறாம் வகுப்பிலிருந்து S.S.Cபரீட்சை சித்தி எய்தும்வரை எங்கள் படிப்பு இக்கல்லூரியில் தொடர்ந்தது.

பாடசாலைப் படிப்பு முடிந்ததும் இருவரும் வெவ்வேறு திசைகளில் சென்றோம்.

எனக்கு 8.9.1952ல் ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்தது. மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரியில் (தற்போது இந்துக்கல்லூரி) எனக்கு முதல் நியமனம் கிடைத்தது. அக்கல்லூரியில் விஜயரெத்தினத்தின் தந்தையார் புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை தமிழ் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார். உலக புகழ்பெற்ற தமிழறிஞர் அவர். ஆனால் என்மேல் அன்பும் பாசமும் கொண்டிருந்தார். அக்காலகட்டத்தில் ஒரு துர்ச்சம்பவம் நிகழ்ந்தது.

அவருடைய இரண்டாவது மகன் சாந்தலிங்கம் மாமாங்கம் தாமரைக் குளத்தில் மலர் பறிக்கச் சென்றபோது சேற்றில் மூழ்கி மரணமானார். இச்சம்பவம் அவர்களது குடும்பத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

புலவர்மணி அவர்கள் அமரரானதும் (2.11.1978) மட்டக்களப்பில் உள்ள அன்பாகக் 'புலவர் மணி நினைவுப் பணிமன்றம்' என ஒரு மன்றத்தை நிறுவிப் பல நினைவுப் பணிகளை மேற்கொண்டனர். இம்மன்றத்தின் தலைவராகச் சில வருடங்கள் நான் பணியாற்றினேன்.

பின்னர் அரசு அதிபர் சி.சண்முகம் அம்மன்றத்தின் தலைவரான போது புலவர்மணி நூற்றாண்டு மலர் என்னும் நினைவு மலரின் தொகுப்பாசிரியராக இருந்து அம்மலரை மிகச் சிறப்பான முறையில் உருவாக்கிக் கொடுத்தேன். பலரும் பாராட்டினர். அமரர் விஜயரெத்தினத்தைப் பற்றிக் கூறவேண்டிய

இடத்தில் புலவர் மணியைப் பற்றிக் கூறுவது எவ்வாறு பொருந்தும் எனச் சிலர் சிந்திக்கலாம். உண்மையில் இந்தக் காலகட்டம் முழுவதும் புலவர்மணி குடும்பத்தினருடன் நான் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். திரு.விஜயரெத்தின சிவலிங்கம் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். அவர்களது கடைக்குட்டி சத்தியலிங்கம் ஆகிய இருவருடனும் எனக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது.

புலவர் மணி பகவத்கீதை வெண்பா, கருமயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம் என மூன்று நூல்களை வெளியாக்கி புலவர்மணி நினைவுப் பணி மன்றத்தின் மூலம் நாங்கள் புலவர்மணி கவிதைகள் பாலக்கவி, விபுலானந்தர் மீட்சிப்பத்து ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டோம்.

அப்போதெல்லாம், அமரர் விஜயரெத்தினம், சத்தியலிங்கம் ஆகியோருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அமரர் விஜயரெத்தினம், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் உபதலைவர் ஆனதும் ஏராளமான சமூகப் பணிகளை மேற்கொண்டார் அவ்வாறே புலவர்மணியின் கட்டுரைகளைத் தேடி எடுத்து புலவர்மணி கட்டுரைகள் என்னும் நூலைத் தொகுத்தார். இந்நூலைத் தொகுத்து வெளியிடுவதில் நாம் இருவரும் சேர்ந்து பணியாற்றினோம்.

அதன் முகவுரையில் எங்கள் இருவரது பெயர்களும் இடம்பெறுகின்றனர். திரு.சி.சண்முகம் புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றத் தலைவராக இருந்த காலத்தில் இந்நூல் வெளிவந்தது. அதனால் அவருடைய அணிந்துரையும் இந்நூலில் இடம்பெறுகிறது.

புலவர்மணி பாலக்கவி என்ற நூலின் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றபோது திரு.விஜயரெத்தினம் மிகுந்த பங்களிப்பைச் செய்தார். அமரர் க.தா.செல்வராசாகோபால், கனடாவிலிருந்து விடுமுறையில் இலங்கைக்கு வந்திருந்தபோது கலாசார உத்தியோகத்தர் செல்வி க.தங்கேஸ்வரி, அவரை அழைத்துக் கொண்டு, கொழும்பு டிக்வேல, ரூபவாகினி, இலங்கை வானொலி எனப் பல இடங்களுக்கும் சென்றார்.

அப்போது அவர் இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசா கோபால் அவர்களை கொழும்பில் உள்ள விஜயரெத்தினம் அவர்களின் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசா கோபால், புலவர்மணியின் அத்தியந்த சீடர், அவரைக் குருவாகப் போற்றும்பவர் அவரிடம் தமிழ் இலக்கியம் கற்றவர் செய்யுள் யாப்பு முறைகளைக் கற்றவர். புலவர் மணியைச்

சந்திக்காவிட்டாலும் அவர் மகனான விஜயரெத்தினத்தைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற பெரும் ஆதங்கத்துடன் இருந்தவர். எனவே விஜயரெத்தினத்தின் வீட்டுக்குச் சென்றதும், புலவர்மணியையே நேரில் கண்டதுபோல் புளகாங்கிதம் அடைந்தார்.

இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் விஜயரெத்தினம் தொலைபேசியில் எனக்குத் தெரிவித்தார். உண்மையில் அப்பயணத்தில் நானும் இணைந்திருக்க வேண்டும். வசதிக்குறைவினால் அவ்வாறு செய்ய முடியவில்லை.

விஜயரெத்தினம் - செல்வராசகோபால் சந்திப்பு ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். க.தா.செல்வராசகோபால், புலவர்மணி வீட்டுக்குச் சென்று அவருடைய மாணவராகச் செயற்பட்ட காலத்தில் விஜயரெத்தினம் சிறு பையனாக அல்லது மாணவனாக இருந்திருக்கக்கூடும். அவர் வளர்ந்தபின் அவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததை மறக்கமுடியாத ஒரு வாய்ப்பாக செல்வராச கோபால் எடுத்துக்கொண்டார்.

அவர் வீட்டில் கிடைத்த உபசரிப்பையும் அவர் மறக்க முடியாது இறை அவர் பலமுறை என்னிடம் கூறியுள்ளார்.

கடைசியாக நான் அவரைச் சந்தித்தது வெள்ளவத்தையில் உள்ள Royal Hospital மருத்துவமனையில்தான் 2011 என நினைக்கிறேன். டொக்டர்.ஸ்பென்சர் ராசரெத்தினம் என்பவரைச் சந்திப்பதற்காக நான் அங்கு சென்றிருந்தேன். அப்போது விஜயரெத்தினத்தின் மனைவியார் அவரை மெடிக்கல் செக்கப்புக்காக அழைத்து வந்திருந்தார். அவர் மிகவும் தளர்ந்து போயிருந்தார். அதிகமாக எதுவும் பேசமுடியவில்லை. அவர்கள் மெடிக்கல் செக்கப் முடிந்து சென்றதும் நானும் டொக்டர் ராஜரெத்தினத்தைச் சந்தித்துவிட்டுத் திரும்பினேன்.

அப்போதே நான் ஊகித்தேன். அவருக்கு ஏதோ சிக்கலான வருத்தம் இருக்க வேண்டுமென்று ஆனால் அவரிடம் கேட்கவில்லை. உபாயையுடன் வருபவர்களிடம் துருவித்துருவிக் கேள்விக் கேட்கும் அநாகரிகமான பழக்கம் என்னிடம் இல்லை.

இங்குள்ள குடும்பத்தவர்களிடம் நான் அது பற்றிக் கேட்கவில்லை. இப்போது இறைவன் அவரை அழைத்துக்கொண்டார். அவரது குடும்பத்தினர் இந்தச் சோகத்தை தாங்கிக்கொள்ளும் மனவலிமையை இறைவன் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும்.

அன்புமணி

அமரர் பெ.விஜயரெத்தினத்தின் மறைவுக்கான இரங்கல்

சமூக, இலக்கிய, கல்வி, சமய எனப் பல்வேறு துறை சார்ந்தும் தன் ஆளுமைகளைச் செலுத்தி தமிழுக்குப் பணிபுரிந்த அமரர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் ஐயாவின் மறைவு எமக்கெல்லாம் பெரும் இழப்பாகும்.

அவர் மறைந்தாலும் அவர் ஆற்றிய சேவைகள் எம்மைவிட்டு அகலாதவை. அத்தகைய அளப்பெரிய சேவைகளில் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை சார்ந்து அவர் மேற்கொண்ட பணிகள் முக்கியமானவை. தனது தந்தை புலவர்மணியின் பால் மிக்க பற்றுறுதி கொண்டிருந்த அவர் தந்தையின் புகழை மேலோங்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டவராகச் செயற்பட்டார்.

மட்டக்களப்பு புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினராக, ஆலோசகராக இருந்து அம்மன்றத்தின் செயற்பாடுகளிலே முக்கிய பங்களிப்பை அவர் வழங்கினார். அவரது இலக்கியப் பணிகளிலே முதன்மையானது 'தமிழ் தந்த புலவர்மணி' என்ற நூலைத் தொகுத்தமையாகும். புலவர்மணி பற்றியதும் புலவர்மணி எழுதியதுமான பல்வேறு ஆக்கங்களையும் பல சிரமங்கள்பட்டுத் தேடி பெற்று தொகுத்து கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாக வெளியிட்டமை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு அவர் செய்த முக்கிய பணியாகும். இந்நூல் சாகித்தியப் பரிசினையும் பெற்றுக்கொண்டமை அதன் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது. மேலும் அவர் 'புலவர் மணி கட்டுரைகள்' என்ற நூலை இணை ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்டார். அத்தோடு 'புலவர்மணி கவிதைகள்' என்ற கவிதைத் தொகுதியையும் மறுபதிப்புச் செய்து அந்நூல் அழியாது பாதுகாத்தார்.

இவற்றுக்கும் அப்பால் அரசாங்கம் 1994இல் புலவர்மணியின் தபால்தலையினை வெளியிட்டு அவருக்குப் பெரும் கௌரவத்தை வழங்குவதற்கும் விஜயரெத்தினம் ஐயா முன்னின்று உழைத்தார். இவற்றோடு மட்டக்களப்பிலே புலவர்மணியின் உருவச்சிலையினை அமைப்பதற்கும் அவர் முக்கிய பங்காற்றினார்.

அவரது இத்தகைய செயற்பாடுகள் மகன் தந்தைக்காற்றிய நற்கடன்கள் என்பதற்கும் மேலாக தமிழுக்கும் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கும் அவர் ஆற்றிய அளப்பெரிய சேவைகளாக உள்ளன.

இத்தகைய பெருமகன் நம்மைவிட்டு இன்று பிரிந்துவிட்டமை எமக்குப் பெரும் துயரையும் இழப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவரது ஆத்மா நற்கதி அடைய பிரார்த்திப்போமாக.

சி.சந்திரசேகரம்

தலைவர்

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவு பணிமன்றம்

மட்டக்களப்பு

ஆன்மிக சிந்தனைகள்~பகவத் கீதை

- ❖ தியில்புகுந்தால் சுடாமலும், தண்ணீரில் குளித்தால் குளிராமலும், இரண்டிலும் ஒரே நிலை தோன்றுவதே சமநிலையாகும். இந்த சமநிலையில் தன்னைத்தானே ஈடுபடுத்தி அமைதியாக வாழ்பவன், ஜீவாத்மா வடிவில் உள்ள பரமாத்மாவாகும்.
- ❖ சர்வ கலை ஞானத்தாலும், அனுபவ ஞானத்தாலும் மனநிம்மதி அடையப் பெற்றவனும், எதற்குமே ஈடுகொடுத்து ஐம்புலன்களையும் வென்றவனும், பொன், கல், மண் ஆகிய மூன்றையும் ஒன்றாக மதிப்பவனுமே யோகியருக்கெல்லாம் தலைசிறந்த யோகியாகிறான்.
- ❖ எந்தவிதமான பிரதிபலனும் எதிர்பாராமல் அன்பு கொண்டவர்கள், நண்பர்கள், தன்னை எப்போதும் அலட்சியப்படுத்துபவர்கள், நடுநிலையாளர்கள், தன்னையே வெறுப்பவர்கள், சுற்றத்தார், நல்லோர், தீயோர் எல்லாரிடமும் ஒரே நிலையில் நடந்து கொள்பவர்கள்தான் உத்தமமானவர்கள்.
- ❖ ஆசையே இல்லாதவன் யோகி. தன் சொத்து, சுகங்களை துறந்தவன் யோகி. பசித்திருந்து, தனித்திருந்து, விழித்திருந்து அதிலே இனிமை காண்பவன் யோகி. இத்தகையானது ஆத்மாவே யோகாத்மா ஆகிறது. இந்த நிலையை அடைய உன் மனப்புவலை அடக்க வேண்டும்.

நெஞ்சம் மறக்கவில்லை, உன் நினைவுகள் மாறவில்லை

இளமை முதல் முதுமை வரை அன்பால் இணைந்திருந்தோம். உடன் பிறப்பு இரத்தபாசம் தாழ்ந்தாலும் உயர்ந்தாலும் உடன் பிறப்பு உடன் பிறப்பே. என்னைப் பாசத்தோடு தம்பி சத்தியம் என்று செல்லமாய் அழைத்து வந்தீர்கள். அந்த வார்த்தை இன்னமும் என் காதுகளில் ஒலிப்பதிவு போல் இருக்கிறது. தங்கள் செய்கை எல்லாம் என் கண்முன்னே நடப்பது போல் இருக்கிறது. உங்கள் பிரிவு எங்களுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

தாங்கள் பெற்ற பேரும் புகழும் தாய் தந்தையர் இருந்திருந்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பார்கள்.

‘சுன்ற பொழுதில் பெரிதுவாக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்’

இதற்கு இலக்கணமாய் நீங்கள் வாழ்ந்து விட்டீர்கள்.

‘தந்தை மகற்காற்றும் உதவி அவயத்து முந்தி இருப்பச் செயல்’

ஐயா வாழும் போதே அந்த இடத்துக்கு நீங்கள் வரக்கூடிய நிலையில் உங்களைத் தகுதி உடையவனாக்கிவிட்டார். இதனால் பேரோடும் புகளோடும் வாழ்ந்தீர்கள். அதனால் நாங்களும் புகளோடு வாழ்கின்றோம்.

‘மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தைக்கென்னோற்றான் கொல் என்னும் சொல்’

இக்கூற்றினை உறுதிப்படுத்தி தந்தைக்குப் பெரும் புகழைத் தேடிக் கொடுத்தீர்கள். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உறுப்பினராகவும் உபதலைவராகவும் பணியாற்றிய தங்களுக்கு அச்சங்கத்தின் தலைமைப் பதவி உங்கள் தலைமேல் சூட்டப்பட்டது. அது நம் குடும்பத்துக்கும் குறிப்பாக கிழக்கிலங்கைக்கும் பெரும் மதிப்பைத் தேடித் தந்துள்ளது. இதன் மூலம் தாங்க செய்த தமிழ்த்தொண்டும் உங்கள் காலத்தில் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தாங்கள் செய்த சேவையும் மலை போன்றுது பாராட்டத்தக்கது.

நாங்கள் உங்கள் இல்லத்துக்கு வரும் போதெல்லாம் எங்களை இன்முகத்தோடு வரவேற்று எங்களுக்கு உரிய வசதிகளை எல்லாம்

செய்து தந்து எங்களோடு உடன் வந்து எங்கள் தேவைகளை எல்லாம் பூரணமாக முடித்து எங்களை இன்முகத்தோடு வழியனுப்பி வைப்பீர்கள். இவை எல்லாம் எங்கள் நெஞ்சில் நீங்காத நினைவுகளாகப் பதிந்துள்ளது. தாங்கள் நோயுற்று மருத்துவமனையில் இருந்தபொழுது தங்களை உயிரோடு வந்து பார்க்க நினைத்தும் வந்து பார்க்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. காலன் உங்கள் உயிரைப் பறித்துவிட்டான். தங்களது மரணக் கிரியையாவது செய்யும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. உங்கள் மரணம் ஈடுசெய்ய முடியாதது. உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அன்புத் தம்பி

சத்தியமும் குடும்பமும்

பொன்மொழிகள்

நீ கடவுளின் குழந்தை என்பதால் உனக்கு என்ன நடந்தாலும் அதையெல்லாம் விட நீ சிறந்தவன் உயர்ந்தவன் என்ற உறுதி வேண்டும். இன்னல்களும் பிரச்சனைகளும் நாம் வளர்ச்சியடைவதற்காக கடவுள் வழங்கும் வாய்ப்புகள் என்பது என் நம்பிக்கை. எனவே உங்களுடைய நம்பிக்கைகளும் கனவுகளும் இலட்சியங்களும் தகர்க்கப்படும்போது அந்த சிதைவுகளுக்கிடையே தேடிப் பாருங்கள்! இடிபாடுகளுக்கிடையே புதைந்து கிடக்கும் ஒரு பொன்னான வாய்ப்பு உங்கள் கண்ணில் படக்கூடும்!

கடவுளின் ஆணை இல்லாமல் எதுவுமே நமக்குக் கிடைக்காது! அவரே நமது பாதுகாவலன்! கடவுளிடம் நம்பிக்கைக் கொள்! கடவுள் உறுதியளித்திருப்பது ஒவ்வொரு நாளுக்குமான சக்தியை உழைப்பிற்கான ஓய்வை! பாதைக்கான ஒளியை! ஆண்டவனின் கருணை என்றும் முடிவில்லாதது. அது நிரந்தரமானது! இந்தச் சக்தி உங்களுடைய லட்சியங்களை எட்டுவதற்கும் கனவுகளை நனவாக்குவதற்கும் உதவி செய்யும். சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் போது கூடவே பல திறமைகளும் வெளிப்படுகின்றன. ஒருவர் தன்னைத்தானே ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, தான் காண்பதைத் தவறாக எடைப்போடக்கூடும். பெரும்பாலானோரின் நோக்கங்கள் நல்லபடியாக இருப்பதால், தாங்கள் என்ன செய்தாலும் அது நல்ல விஷயம் தான் என்றே முடிவு

ஏ.பி.ஜே. அப்துல் கலாம்

உறங்காதே அவன் நினைவு

குருக்கள்மடம் பெற்றெடுத்த சீராளன்!
கல்முனை கண்டெடுத்த கல்வியாளன்!
முத்தமிட்ட மண்டூரின் மண்வளவாளன்!
குருவூரின் முதல் பட்டதாரி!
தமிழேறு புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை
போற்றி வளர்த்த பூண்பாடி எழில் முத்து!
தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென
தன்னையே ஒப்படைத்த தூய சேவையாளன்!
தலைநகர் கொழும்பு மண்ணின்,
தமிழ்ச் சங்கத் தலைவா!
மீன்பாடும் தேநாட்டின் மேலாளன்!
பெ.விஜயரெத்தினம் கண்களை
மூடினாலும் உறங்காதே
அவன் நினைவு

துயரால் வாடும் தூய நெஞ்சன்
தேசகீர்த்தி மாசிலாமணி திருநாவுக்கரசு(JP)
குருக்கள் மடம்

தேடுகிறோம் நிழலை....

அன்பினாலே, பாசத்தினாலே,
பெற்ற தாய் தந்தையர் போல்
பரிவு காட்டிய பெரியோனே!
எங்களையும் உங்களோடு
ஒரே குடும்ப உறவாய்
இணைத்த அன்பாளனே!
மகன் ஜீவா, மகள் ரஞ்சனா
பேரப்பிள்ளைகள் செகான், சொனாலி, சலோமி அன்றிகமலா என்றால்
தேனாய் இனிக்கும் உங்களுக்கு
பிறப்பும் இறப்பும் நியதியே - எனினும்
வாடுகிறோம் உங்கள் பிரிவால்
தேடுகிறோம் உங்கள் நிழலை
மண்ணிலே உங்கள் உடலை விதைத்தாலும்
விண்ணிலே ஒரு நாள் சந்திப்போம்
ஆன்ம ஆறுதல் பெறுவோம்.

ஜீவக்கடாட்சம் குடும்பம்
கல்முனை

அத்தான்

அத்தானொரு பல்கலைக்கழகம்!
புலவர்மணி ஈன்றெடுத்த புண்ணியவான்!
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின்
ஒப்பற்ற தலைவன்
மீசாலையிலிருந்து
தொலைபேசியில் அழைத்தால்
(சுகமாயிருக்கீங்களா?)
என மிக அன்பான குரலில்
பதில் சொல்வார்.
அக்கா வெளியில் போய்விட்டார்
கொஞ்சம் செல்ல அழைக்கவும்
என மிகப் பணிவுடன் சொல்வார்
மருந்தும் கையுமாக
நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த வேளை
சினக்காமல் புன்முறுவலுடன்
அளவளாவுவார்.
தனது தந்தையார் புலவர்மணியிடம்
அளப்பரிய பற்றுள்ளவராயிருந்தார்.

புலவர்மணி பற்றிப் பேச்செடுத்தால்
 மணிக்கணக்கில் பேசுவார்
 அத்தான் என்னிடம் தன் கூடப் பிறந்த
 தம்பியாகப் பழகுவார்
 அத்தான் அக்காவைத் தன்
 கூடப் பிறந்த சகோதரியாகவே
 மதித்து வந்தார்.
 பகவான் சத்தியசாயி பாபாவிடம்
 மட்டற்ற பற்றுடையவராயிருந்தார்
 கூட்டுப் பிரார்த்தனைக்கோ
 போகமாட்டார்.
 காலையும் மாலையும் தவறாது வீட்டில்
 வணங்குவார்
 நான் ஒவ்வொரு முறையும்
 மீசாலையிலிருந்து கொழும்பு
 வந்து அவருடன் தங்கிவிட்டுத்
 திரும்பும் போது ஏதாவதுதொரு
 பரிசு தந்து வழியனுப்புவார்.
 அத்தானின் ஆத்மா
 சாந்தியடைவதாக....!

மைத்துனர் சிவா

அன்பு மனையாள் இரங்கல்

என் பாசமிகு கணவர் வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர். தனக்கென வாழா, பிறர் நன்மைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். இன, மத, மொழி வேறுபாடின்றி எல்லோரையும் நேசித்தவர்.

உலகறிந்த தமிழறிஞர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் புதல்வரான இவர், தன் தந்தையாரைப் போல் வாழ எத்தனித்தார். சமூகசேவை செய்வதில் மிகவும் ஆர்வம் உள்ளவர். தமிழுக்கும், சைவத்திற்கும் தொண்டாற்றி வந்தார்.

நல்லாசிரியனாக இருந்த காலத்தில் தமிழ், முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் கடமையாற்றி அவர்களைப் பல வழிகளிலும் ஊக்குவித்து நன்மதிப்பைப் பெற்றார்.

இன,சன பற்றுள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். பிறந்த இடத்திலும் புகுந்த இடத்திலும் தலைநகரிலும் மக்கள் போற்ற வாழ்ந்தார்.

ஆசிரிய சேவையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றபின், கொழும்பு நகருக்கு வந்து, தனது பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சேர்ந்து, பல பதவிகளையும் வகித்து, பின் துணைத் தலைவராகவும், தலைவராகவும் இருந்த சமயம், மக்கள் போற்றக்கூடிய நிலையான சேவைகளை ஆற்றினார்.

உலக சைவப் பேரவை (இலங்கைக் கிளை) உபதலைவராக இருக்கும் வரை இருந்து கடமை புரிந்தார். தந்தையின் வழியைத் தொடர்ந்து நூல்களை எழுதியும், தொகுத்தும் வெளியிட்டார். பல கட்டுரைகளை பத்திரிகைகளுக்கு எழுதினார்.

இவருடைய தமிழ் தந்த புலவர்மணி என்னும் நூலுக்குச் சாகித்திய மண்டல பரிசும் வழங்கப்பட்டது.

தன் தந்தையார் சம்பந்தமான சகல விடயங்களிலும் அர்ப்பணிப்புடன் செயல்பட்டார்.

தனது வேலைப் பழுவின் மத்தியிலும், குடும்பப் பொறுப்பை மறக்காமல், எல்லோரும் நிறைவாக வாழ வழி சமைத்தார்.

குழந்தைமனம் படைத்தவர், அதனால் குடும்பந்தவர் எல்லோரும் அவரை நேசித்தார்கள்.

என் அன்புத் துணைவர், என்னோடு துணைநின்று எனது தொழிலையும் சிறப்பாகச் செய்ய உறுதுணையாக வாழ்ந்தார்.

அன்னாரை இழந்து, துயரும் சமயம், என்னோடு தோளோடு தோள்நின்று, சகல விதத்திலும் உதவிகள் ஒத்தாசைகள் நல்கிய, உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அன்பர்கள் அனைவருக்கும் நேரிலும் தொலைபேசி மூலமும், தந்திமூலமும், அஞ்சல் மூலமும் ஆறுதல் கூறித் தேறுதல் அளித்த அனைவருக்கும் மலர் வளையங்கள், மலர்ச்செண்டுகள் சாத்திப் பிரார்த்தித்தோர் அனைவருக்கும் எனது மனம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வானொலியிலும், தொலைக்காட்சியிலும், நாளிதழ்களிலும் எனது கணவரின் மரணச் செய்திகளை பிரசுரித்து ஒளிபரப்பு, ஒலிபரப்புச் செய்த அனைத்து அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இறுதியாக 31ம் நிகழ்வுகளில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தவர்களுக்கும், நினைவுமலரை வெளியிட உதவி அளித்த அனைவருக்கும் எனது மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எனது அன்புத் துணைவரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அன்பு மனைவி
சிவகாகசௌந்தரி விஜயரெத்தினம்

நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால்,
நம் இருவரிடமும் ஒரு ரூபாய் தான் இருக்கும்.
நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஒரு நல்ல எண்ணத்தை பகிர்ந்தால்,
நம் இருவரிடமும் இரு நல்ல எண்ணங்கள் இருக்கும்

- ஆப்ரகாம் லிங்கன்

MY DEAREST PERIAPPA

My dearest periappa,
Your garden of knowledge is in full bloo,
Your lippas look for feet to carry them,
Your razor blades carefully placed for safe hands,
Your favourite chair still everyone's favoarite playground,
The vessels of emptiness you leave behind get filled with sorrow,
And of your person now only remains pictures.

You never complained about your ailments,
Worried only that your hair had turned a silver grey,
We speak but little always,
But you knew me more than I knew myself of course.
Finally when you couldn's say much anymore,
I could only wish you happiness and ask for you ti take care.

The child you were at heart,
The sage you were in wisdom,
The words you quietly spoke,
Your deeds that spoke for themselves,
Will be missed dear periappa, but never forgotten.

Sivanjali Sivapatham

அமரர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் அவர்களுக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் கண்ணீர் அஞ்சல்

வெண்பா

மூத்த புலவர் மணிபெரிய தம்பிமகன்
பூத்த வொளிர் விஜயரெத்தினமே - ஏத்துபுகழ்
சங்கத் தலைவனுமாய்ச் சாகாப் பணியாற்றி
இங்குலகை நீத்தாயே இன்று

எண்சீர் விருத்தம்

வெண்பாவிற் கொருபுலவர் மணியே யென்ற
வித்தகனாம் பெரியதம்பிப் பிள்ளை மகனாய்
நண்பாலும் நலம்பலசெய் பட்ட தாரி
நாடறிந்த அதிபரென நாடு போற்ற
பண்பாரும் சிவகாம செளந்தரி யாகப்
பேருலகின் பெருமையொடு வாழ்ந்த நம்பி
கண்கலங்கக் கதியிழந்தே கவலை கொள்ள
விண்ணுலகு உகந்தனையே விஜயரெத் தினமே!

சங்கமேத்து மொருதலைவன் சாதனை கண்டே
சிங்கவேறு வெனவுரைகள் சீறி நிற்கத்
தங்கமனம் தருமசெயல் சாற்றி நிற்கத்
தாங்கிடாது தமிழுலகம் கண்ணீர் சொரிய
துங்கநகர் பிறந்தகமும் துயரில் மூழ்கத்
தூங்கிடாத துணையொடு சுற்ற மேங்கத்
தங்கவழி சமைக்காதே கலங்கிடும் சங்கம்
திங்களணி சிவபதமே சென்றீர் தேர்ந்தே.!

பாவாக்கம்: பன்மொழிப்புலவர் த.கனகரத்தினம்
கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், இல 7, 57வது ஒழுங்கை
கொழும்பு - 6

அமைதியே ஆளுமையானவர்

சமூகத்தில் தன்னடையாளங்களைப் பதிக்கவும் சமூகத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் தன்னார்வத்துடன் செயலாற்றவும் வல்ல மனிதர்கள் சமகாலத்தில் மிகமிக அரிது.

சமூக மேம்பாட்டுடன் தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்து அரும்பணியாற்றுவது அனைவருக்கும் ஆகக் கூடிய காரியமல்ல.

சுயமேம்பாடும் சுய விளம்பரமும் தனிமனிதத்துவம் மேலோங்குகையில் உலக மயச் சூழலில் வியாபிப்பது சர்வசாதாரண சங்கதி.

குடும்பங்களிலும் சுற்றம்கூழ் உறவுகளிலும் பொது நிறுவனங்களிலும் சமய, அரசியல், கலை, இலக்கிய அரங்குகளிலும் ஆதிக்கம் பெற்று அதனாடு தத்தமது சுய இலாபங்களைப் பரிமாறும் பம்மாத்துகள் நிறைந்த சமூகமாகத் தமிழ்ச் சமூகம் நலிவுற்றுள்ளது.

இவ்வேளையில் அன்பு, அறம், அருள், அமைதி, அரவணைப்பு ஆகிய திறன்களைத் தன்னுள் வளர்த்து நிதானமாக சமூக சேவை புரியும் ஆளுமை வாய்க் கப் பெற்றவர்தான் எமது புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் புதல்வனார் விஜயரெத்தினம் எனில் மிகையாகாது.

மட்டக்களப்பு எனும் பிராந்தியத்தின் தமிழ் இலக்கியப் பிரதிநிதியாக எம்மத்தியில் உலவியவர்தான் பெரியார் விஜயரெத்தினம்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அறுபதாண்டுக்கு மேலான தமிழ்ச் சேவையில் முதற்தடவையாக மட்டக்களப்பின் மைந்தர் விஜயரெத்தினம் தலைவராகப் பணிபுரிந்த காலம் முன்னும் பின்னும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஜனநாயகப் பண்பு முகிழ்த்த காலமாகும்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதிலும் வெளியிடுவதிலும் அவற்றைப் பரவலாக்குவதிலும் நிறுவனமாகச் செயற்பட்ட பெரியார்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் புத்தகப் பண்பாட்டுப் பயணத்திலும், “இல்லந்தோறும் இலக்கியக் களமமைத்தல்” என்ற செயற்பாட்டிலும்

தன்னை இணைத்து ஊக்கமும் உற்சாகமுந் தந்து உரமாக விளங்கியவர். எங்கள் தோழர் விஜயரெத்தினம் அவர்கள்.

தமிழும் இலக்கியமும் அறிவும் வாய்க்கப் பெற்றால் மட்டும் போதாது. கற்றோர் தம் செருக்கழிந்து மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் மனப்பாங்கு மேலோங்குதல் அபூர்வம். அத்தகைய அபூர்வ மனிதராக எம்மத்தியில் திகழ்ந்தவர்தான் நண்பர் விஜயரெத்தினம்.

மட்டக்களப்பு மண் இருக்கும் வரை ஈழத்திலக்கியம் இருக்கும் வரை புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை வாழ்வார். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை வாழும் வரை பெரியார் விஜயரெத்தினம் துலங்குவார்.

-சோ.தேவராஜா-

மரடைப்பு என்றால் என்ன?

ஒரு நாளில் சராசரியாக ஒரு லட்சம் முறை துடிக்கும் இதயம், ஒவ்வொரு துடிப்பின் போதும், உடலின் மற்ற பாகங்களுக்கு தேவையான உணவையும், ஆக்சிஜனையும் எடுத்து செல்லும் ரத்தத்தை, ரத்தக்குழாய்கள் வழியாக அனுப்புகிறது.

இதற்காக கடினமாக உழைக்கும் இதய தசைகளுக்கு தேவையான உணவையும், ஆக்சிஜனையும் எடுத்துச் செல்ல மூன்று முக்கிய ரத்தக்குழாய்கள் உள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றும் இதயத்தின் வெவ்வேறு பாகங்களுக்கு ஆக்சிஜன் கலந்த ரத்தத்தை எடுத்து செல்கின்றன. இந்த ரத்தக்குழாய்களின் ரத்த ஓட்டத்திற்கு முதலில் சிறியதாக தடைக்கற்கள் போல அடைப்புகள் ஏற்படுகின்றன. சில காரணங்களால் இத்தடை கற்கள் பெரிதாகி உடைந்து, அதன்மேல் ரத்தம் உறைந்து ரத்தக்குழாயை முழுமையாக அடைத்து விடுகிறது. இதனால் இதயத்தின் அத்தசைப் பகுதி உணவும், ஆக்சிஜனும் கிடைக்கப் பெறாததால் செயலிழக்கிறது. இதுவே மரடைப்பு.

அமரர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம்

அமரர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் அவர்களை எனது கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வாழ்க்கையில் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக நன்கு அறிவேன். ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராக, நிதிச் செயலாளராக, துணைத் தலைவராக, தலைவராக, துணைக்காப்பாளராகப் பணிபுரிந்தவர். அவர் தலைவராக இருந்த போது நான் சங்கப் பொதுச் செயலாளராக இருந்தேன். சங்க வளர்ச்சிக்காக பெரிதும் பாடுபட்டார். நவரட்ணசிங்க மண்டபம், விருந்தினர் தங்கும் அறைகள் அமைத்து கட்டிட பணிகளுக்கு வேண்டிய உதவியைப் பெற்று கொடுத்தார்.

தன் வாழ்க்கை முறையால் மனித நேயத்தை, இரக்கத்தை, எளிமையை, பொறுமையை, நேர்மையை, அச்சமின்மையை, மனச்சாட்சிக்கு பயந்து வாழ்தலை மேற்கொண்டவர். கோபம், வராது வந்தால் குரன். இந்த மண்ணில் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற பண்பாளர்கள், கல்வி மான்கள், பொதுச் சேவையாளர்கள், ஆத்மீக வாதிகள் என பலவகை தொடர்புகளுடன் உறவாடி வாழும் சிறப்பை பெற்றவர். ஒரு நல்லாசிரியராக, சிறந்த ஒரு குடும்பத் தலைவனாக இலக்கிய ஆர்வலனாக அன்பிதயம் கொண்ட ஒரு மனிதனாக காண்கின்றேன்.

அவர் இவ்வுலக வாழ்வனாக நிறைவு செய்வதற்கு முன் சிலகாலம் நெருங்கி பழக வாய்ப்பு ஏற்பட்டது எதிர்கால திட்டங்கள் பலவற்றை எமக்கு கூறியிருந்தார். அவற்றை நாம் அனைவரும் நிறைவேற்றி ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சமூகஜோதி அழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் அனுதாபச் செய்தி

மனித வாழ்க்கையில் தோற்றமும் மறைவும் இயற்கையானது என்பதனை சைவமும் தமிழும் வெளிப்படுத்தி கூறினாலும் அதத்தத்துவத்தை எப்படியாவது உணர்ந்த போதிலும் மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்த காலம் மகத்தானது. தமிழ்மொழிக்கும் சைவ சமயத்திற்கும் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் ஆற்றிய பெரும் பணிகளை இன்று எண்ணிப்பார்க்கின்றேன்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிதிச்செயலாளராக, துணைத்தலைவராக, மேலும் தலைவராக பணியாற்றிய காலம் மட்டுமல்லாமல் இறுதியாக எமது சங்கத்தின் துணைக்காப்பாளராக இருந்து தமக்கும் தான் சார்ந்த கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கும் பெருமை சேர்த்த பெரியாராக பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள்.

அன்னார் வாழ்ந்த காலத்தில் செய்த அளப்பெரிய பணிகள் அன்னாரின் பெயருக்கு பெருமை சேர்த்து நிற்கின்றது. தமிழ்ச்சங்கக்கட்டட உருவாக்கத்தில் அவர் ஆற்றிய பணியினை சொல்லுகின்ற அதேவேளை சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சித் தொண்டில் அவர் ஆற்றிய பணியிலும் இணைந்து கொண்டவன் என்ற வகையில் இரட்டிப்பு பெருமை அடைகிறேன். அன்னாரின் பிரிவு பலரையும் வாட்டி நிற்கின்ற இவ்வேளை அன்னாரின் குடும்பத்தாருக்கும் நண்பர்களுக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவினருடன் இணைந்து எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களையும் தெரிவித்து வணங்கி நிற்கின்றேன்.

அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக எல்லோரும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

மு.கதிர்காமநாதன்

தலைவர்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்

சாதிக்கவிட்டு சாதனைப் படைத்த புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம்

மீன்பாடு நாடாம் மட்டக்களப்பில் பிறந்த தந்தையர் உலகறிஞ பெரியார் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை போன்று இவரும் உலகறிந்த ஒருவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். கல்கத்தாவில் BA பட்டப்படிப்பையும், கல்வி டிப்ளோமா சான்றிதழை இலங்கையிலும் மேற்கொண்டு ஆசிரியர் பணியை சிரத்தையுடன் மேற்கொண்டிருந்தார். இவருக்கு அதிபர் பதவி தேடிவந்தபோதும் “மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்” என கௌரவத்திற்கமைய “குரு” பாத்திரத்தை ஏற்று ஆசிரியர் சேவையே மகத்தான சேவை என சிரத்தையுடன் மேற்கொண்டு நல்ல மாணவர்களை சமுதாயத்தில் சிறந்த, உயர்ந்த பதவிகளில் அமர ஆவண செய்தார்.

மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை

என்னோற்றான் கொன்னும் சொல்

எனும் குறளுக்கமைய இவர் தந்தையார் பெயர் அழியா இடத்தில் இருக்க கோட்டமுனை அரசினர் கல்லூரியாக இருந்த காலத்தில் தகப்பனார் ஆசிரியர் சேவை புரிந்த பாடசாலையில் சுனாமிக்குப் பின் தற்போது கோட்டை முனை இந்துக்கல்லூரியாக தற்போது மிளிரும் இப்பாடசாலையில் மண்டபம் ஒன்று தகப்பனார் பெயரில் அமைவதற்கும், தஞ்சாவளை பாடசாலைக்கும், பாடசாலை வீதிக்கும் “புலவர் மணி” எனும் பெயர் வரவும் ஆவண செய்தார்.

இது மட்டுமன்றி இயற்கையிலேயே சிறந்த சமூகத் தொண்டராகவும் மென்மையானவராகவும் கள்ளங்கபடம் அற்றவராகவும் காணப்பட்ட பெரியார் விஜயரட்ணம் அவர்கள் தமிழ்ச்சங்கத்தில் துணைத் தலைவராகவும் பிற்காலத்தில் தலைவராகவும் பணியாற்றி எவர் முன்னின்று பாடுபடுகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஊக்கமளித்து சேவைப் பணி செய்பவர்களுக்கு பக்கபலமாக இருந்து உதவி செய்தார். இவரின் காலத்தில் உதவிப் பொருளாளராக கடமையாற்றியவர் என்ற கோணத்தில் அக்காலத்தில் கட்டிட வளர்ச்சியில் பாரிய முன்னேற்றங்களையும் கட்டிட அபிவிருத்திகளையும் செய்யக்கூடியதாக இருந்ததுடன் நூலக வளர்ச்சியிலும் அக்கறையுடனும், ஆர்வத்துடனும் பங்கு கொண்டார்.

இவரது வளர்ச்சியில் துணைவியார் சிவகாமி சௌந்தரி அம்மையாரும் பங்குகொண்டிருந்தார் என்றால் மிகையாகாது. ஆசிரியரான அம்மையாரும் அவருடன்கூடவே அவரின் பொதுப்பணிக்கு ஒத்தாசையும், ஒத்துழைப்பும் வழங்கியது கண்ணுற்ற காட்சிகளை இரையீட்க இவ்வுலகில் இப்படியுமா? என யோசிக்கத் தோன்றுகின்றது.

சமூகத்தொண்டு மட்டுமன்றி சமயப் பணிகளிலும் ஈடுபட புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரத்தினம் அவர்கள் உலக சைவப் பேரவையின் உபதலைவராகவும், திருக்கேதீச்சர திருப்பணிச்சபையிலும் அங்கத்தவராக இருந்தது சிறப்பம்சமாகும். இப்பேற்பட்ட நல்ல இதயம் கொண்டவர் ஒருநாளும் இறப்பதில்லை. மாறாக மக்களின் மனதிலே நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்கள் என்று கூறி இறைவன் அருகில் இருந்து அவன் அருள் பெறவும் எல்லாம்வல்ல இறைவன் அருள்பாலிப்பாராக.

சி.பாஸ்கரா

கொழும்பு மாநகர சபை உறுப்பினர்

ஜனநாயக மக்கள் முன்னணி ஊடகச் செயலாளர்

மாரடைப்பு வருவதற்கான காரணங்கள் என்ன?

காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடிந்தவை, மற்றொன்று நம் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாதவை. கட்டுப்படுத்த முடிந்த காரணங்கள் புகை பிடித்தல், உயர் ரத்தஅழுத்தம், உடலின் எடை, உடற்பயிற்சியின்மை, சர்க்கரை நோய் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத காரணங்கள் வயது, பரம்பரையாக வரும் மரபணுத்தன்மை. இதுதவிர ரத்தக்குழாயில் எவ்வித அடைப்பு இன்றியும் மாரடைப்பு வரலாம். ஆனால் இது மிகச்சிலரையே பாதிக்கிறது. இதற்கு காரணம் திடீரென முழுமையாக அடைபடும் அளவிற்கு இதயத்தின் ரத்தக்குழாயில் ஏற்படும் கடுமையான இறுக்கம். இதற்கான அறிவியல் பூர்வமான காரணம் இன்னும் தெரியாவிட்டாலும், இவ்வகை மாரடைப்பு, புகை பிடிப்போர், கொக்கைன் போன்ற மருந்து உட்கொள்வோர், மிகவும் குளிர்ப்பான பகுதிகளுக்கு செல்வோர், மிக அதிகமாக உணர்ச்சிவசப்படுவோரை அதிகம் பாதிக்கிறது.

மாரடைப்பின் அறிகுறிகள்? மாரடைப்பு வருவதற்கான எச்சரிக்கை அறிகுறி. ஒவ்வொரு நபருக்கும் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கலாம். பொதுவாக மாரடைப்பு வரும் போது முதலில் மெதுவாக நெஞ்சுவலியுடனோ அல்லது நெஞ்சில் ஒருவித கனமான இறுக்கத்துடனோ துவங்கி, பின் அவ்வலியின் தன்மை படிப்படியாக அதிகரிக்கலாம். சிலருக்கு இத்தகைய உணர்வுகள் ஏதுமின்றியும் வரலாம். இவர்களுக்கு மாரடைப்பு வந்திருப்பதே பின்னாளில் வேறொரு காரணத்திற்காக இ.சி.ஜி., அல்லது எக்கோ பரிசோதனை செய்யும் போது தான் தெரியவே வரும். இதற்கு அமைதியான மாரடைப்பு என்று பெயர்.

**தலைவனே! உந்தன் நாமம் தரணியில்
வாழும்! வாழும்!!**

கட்டியாய்த் தயிரும் பாலும்
களனியில் விளைந்த நெல்லும்
கொட்டியே கிடக்கும்; மக்கள்
குணத்திலே உயர்ந்த நாடாம்
மட்டுமா நிலத்தாள் ஈன்ற
மைந்தனே! கொழும்பில் ஆவி
விட்டனை என்ற சேதி
விழுந்ததே இடிபோல் ஐயோ...!

புலவராம் பெரியதம்பிப்
பிள்ளையின் புதல்வன் உன்னைப்
பலருமே பணிந்து போற்றப்
பணிகளைச் செய்தாய்! மேலும்
கலங்கரை விளக்கம் போலும்
கல்வியும் ஈந்து ஊரில்
தூலங்கினாய்! பிரிவையெண்ணித்
துயரத்தில் தோய்கின்றோமே!

அமைதியாய் என்றும் வார்த்தை
அளந்துமே பேசும் உந்தன்
முகமதில் முறுவல் பூக்க
மொழிகின்ற சொற்கள் எங்கள்

அகமதில் பதிய வைத்து
அடங்கினாய்! நினது வாழ்வு
செகமதில் எம்மை யெல்லாம்
சிந்திக்கத் தூண்டும்! தூண்டும்!!

தலைநகர் தமிழ்ச் சங்கத்தின்
தலைவனாய் அகிச் சற்றும்
நிலைகுலையாத நேர்மை
நிறைந்த நல் பணிகளாற்றி
தலைமைக்கோர் தகைமை சேர்த்துத்
தமிழ்ச் சங்கம் உயர வைத்தாய்!
தலைவனே! உந்தன் நாமம்
தரணியில் வாழும்! வாழும்!!

செங்கதிரோன், த.கோபாலகிருஷ்ணன்
ஆசிரியர்: செங்கதிர்

மாரடைப்பு வகுமுன் இதய வலியின் வெவ்வேறு தன்மைகள்:

பொதுவாக இதய வலி நெஞ்சின் நடுப்பகுதியில் வரும். அது வலியாகவோ, ஒருவித அழுத்தமாகவோ, ஏதோ ஒரு கனமான பொருளை நெஞ்சில் சுமப்பது போன்ற உணர்வாகவோ, நெஞ்சின் இரு பகுதியில் இருந்தும் நடுப்பகுதியை நோக்கி கயிற்றால் இறுக்குவது போலவோ, நெஞ்சு முழுவதும் ஏதோ முழுமையாக நிறைவாக இருப்பது போன்ற உணர்வுடனோ இருக்கலாம்.

சில நேரங்களில் சாப்பாடு செரிக்காமல் உண்டாகும் அஜீரண கோளாறு போன்ற உணர்வாகவும் வெளிப்படலாம். நெஞ்சுக்குள் எரிச்சல் போன்ற உணர்வு இருக்கலாம். இத்தகைய உணர்வுகள் சில நிமிடங்கள் தொடர்ச்சியாகவோ, விட்டுவிட்டோ வரலாம். பொதுவாக இத்தகைய உணர்வுகள் தொடர்ச்சியாக 20 நிமிடங்களுக்கு மேல் இருந்தால் அது மாரடைப்பாக இருக்க வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளது.

மண்டூர் மண்ணன் மணம் வீசத் தமிழ் நுகர்ந்த தந்தை வழித் தனயன்...

“அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியோரைப் பேணி தமராக் கொள்ளல்”

எனும் பொய்யா மொழிக்கிணங்க இவ்வுலகில் தோன்றிய பெருந்தகைகளை எண்ணி அவர்கள் தம்பணி ஓங்க அவர்களின் பாதையில் நின்று உழைப்பதே உயர்ந்த மனிதப்பண்பு. இவ்வரிசையில் பழமையில் பதுமை கண்டவர் தந்தைவழித்தனயன் அமரர் பெரியதம் பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் அவர்கள். உலகறிந்த தமிழறிஞர் புலவர்மணி பெரியத்தம்பிப்பிள்ளை புதல்வர் தமிழன்னைக்கும் ஏற்ற தனயன் எமது கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபரின் இணையான வாழ்கைத் துணைவர்.

கிழக்கிலங்கையின் தமிழ் அறிஞர்களுள் சிறப்பாகப் போற்றப்படுபவரும் விபுலாந்த த அடிகளாரின் தூண்டுதல் வேண்டுதல் ஆற்றுப்படுத்தல் அனுபவித்தலுக்கெல்லாம் ஆளாகித் தமிழ்கடலில் மூழ்கியவர் புலவர்மணி அவர்கள். அவர் இயற்றிய மண்டூர் முருகன் பதிகத்தின் சிறப்புப் பாயிரத்தில் விபுலானந்தரால்

பண்டுரு முகிற்குலங்கள் எமதிறைவர்
மருகர் திருப்பதியீ தென்ன
விண்டுர மழைபொழியும் சிறப்பதனால்
வளம் மலிந்து மிகுந்து தோன்றும்
மண்டூரில் உறைமுருகன் மலரடிக்கோர்
திருப்பதிகம் மரபிற் சொற்றான்
கண்டுரு மனிய மொழிப் பெரியதம்பிப்
பிள்ளையெனும் கவி வல்லோனே

என்றும் ஏற்றமுடன் போற்றப்பட்ட வாழ்வியல் தத்துவமாகவே வாழ்ந்த, அழியாத தமிழ்கலை பொக்கிசமான புலவர் மணியின் வாரிசு (அண்ணர்) விஜயரெத்தினம் அவர்கள் தந்தை வழி தமிழ் இலக்கியப் பணியைத் தொடர்ந்தவர். சிறந்த கேள்விஞானம் மிக்கவர், தேடல் புலத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்தி தமிழுக்கும் வளம் சேர்த்தவர். தந்தையாரின் ஆக்கங்களைத் தேடித்தொகுத்துப் பலரும் பயன்பெற நூலாக்கம் செய்து அரும்பணி

ஆற்றியவர். தந்தைவழி தனது வாழ்வும் தமிழுக்கே எனக் கூறுமளவிற்கு உழைத்தவர். கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க ஆசனத்தமர்ந்து தாய்மொழிச் சிறப்புக்கண்டவர். உறவுகளைப் பேணுவதில் உத்தமர்.

தமது துணைவியாரின் அதிபர் பணிசிறக்க அருந்துணையாயிருந்துள்ளார். எமது பாடசாலை மகாவித்தியாலயமாக தரமுயர்த்தப்படுவதிலும், உயர்தர வகுப்புக் கல்வி மேலோங்கவும், பாடசாலை வளர்ச்சிப் படிகளில் ஏற்றம் காணவும் பெரும்பங்காற்றியுள்ளார். நூலகத்திற்கு புத்தகங்களை வழங்கியும் அவ்வப்போது பாடசாலை பற்றி அளவளாவி அறிவதுடன் சிறந்த வழிநடாத்தல் கருத்துக்களையும் வழங்கி வந்தார். கல்முனைக்கு வரும்போதெல்லாம் சந்தித்து மண்டுர்ச் சங்கதிகளையும் பலதும் பத்தும் என்று காத்திரமான கருத்துக்களையும் பரிமாறி மகிழ்ந்தவர். எமது மதிப்புக்குரிய அன்னார் மறைந்தாலும் அவரது செம்மையான பணி மாறாது.

எமது முன்னாள் அதிபர் அவர்களின் பிரிவுத்துயரில் நாமும் பங்குகொண்டு பாடசாலையில் இரங்கல் கூட்டம் நடத்தியதோடு பத்திரிகைகளிலும் செய்திகளை வெளியிட்டோம். பெருமைக்குரிய விஜயரெத்தினம் அவர்களது ஆத்மா தமிழன்னையின் மடிசேரவும், அவர்தம் துணைவியாரின் உள்ளம்தேறி ஆறுதல் பெறவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திருமதி.அ.பேரின்பராஜா

அதிபர்

கழு/கழுஇராமகிருஷ்ண ம.வி

கல்முனை

உறவுகள் என்றும் உயர்வானவை

பார் புகழ் புலவர்மணியின் தமிழ் தொண்டினை முன்னெடுப்பதற்காய் பெற்றெடுக்கப்பட்டார் விஜயரெத்தினம். இவரே குருக்கள்மடம் பெற்ற முதல் பட்டதாரி. நாங்கள் இவரை அன்பாய் அழைப்போம் சிவலிங்கமாமா என்று. எங்களுக்கு எங்களது பாட்டனாரை அவரது தமிழ்ப் பணியினை நேரில் காணும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அவ் அனுபவத்தினை எங்களது மாமாவின் செயற்பாடுகள் மூலம் நுகர்ந்துள்ளோம். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவராய், நூலாசிரியராய், மேடைப்பேச்சாளராய், பன்முகப்பட்ட கோணங்களில் மாமாவின் செயற்பாட்டினூடு விழைந்த புகழை அனுபவித்திருக்கின்றோம். அந்தத் தருணம் நாங்கள் அளவுகடந்த ஆனந்தமடைந்தோம். ஆனால் இன்று தாங்க முடியாதுயரில் ஆழ்கின்றோம்.

நாங்கள் பராயம் அறிந்தது முதல் மாமா கொழும்பில்தான் வசித்து வருகின்றார். எங்களை பார்ப்பதற்கு குருக்கள் மடம் வருகின்றார்கள் என்று கூறினால் போதும் நாங்கள் அடையும் சந்தோசத்திற்கு அளவே கிடையாது. காரணம் அதிக தூரம் பிரிந்திருந்து உறவு பரிமாறிக்கொள்வதாலோ என்னவோ மாமா ஊருக்கு வந்ததும் அவர் முகம் புதுப்பொலிவு பெறுவதும் உடல் தைரியம் அதிகரிப்பதும் நாங்கள் கண்ணாடே காண்பதுவாம். அவர் சொல்லக் கேட்பதுவும், பழைய உறவுகளை விசாரிப்பதும், நண்பர்களுடன் நினைவுகள் மீட்டுப் பார்ப்பதை நாங்கள் அருகில் இருந்து ரசித்திருக்கின்றோம். ஆனால் இன்று அவை எல்லாம் எழுத்தில் பொறிக்கப்படும் அவல நிலையில் அவற்றை நினைத்து கலங்குகின்றோம்.

மாமாவின் இளமைக்காலத்து செயற்பாடுகளை எங்களது பெரியதாயார் சொல்லக்கேட்டிருக்கின்றோம். மரங்களை நட்பு அவற்றோடு உரையாடுவதும், தன்னை அவரது இடுப்பிலே சுமந்து திரிவதும், மாணவர்களை அழைத்து ஆங்கில பாடம் கற்பிப்பதும், நண்பர்களை அழைத்து வந்து பொருட்களைக் கொடுத்து அனுப்புவதும் எனப் பல தரப்பட்ட மாமாவின் கதைகளை அவர் கூறிக்கொண்டே இருப்பார். அவரது மரணச் செய்தியானது பெரிய தாயாரை மிகவும் பாதித்தது.

மாமா பெரியதாயாரிடம் பெரியதந்தையாரை மிகவும் கனிவாக நலன் விசாரிப்பார். அவர் விருப்பம் அறிந்து சொல் என அன்புடன் வினவுவார்.

பெரிய தந்தையாரே எங்கள் அனைவரது சார்பிலும் அடிக்கடி கொழும்பு சென்று மாமாவின் நலன் அறிந்து சொல்லுவார். இனி கனிவுடன் உறவாட மைத்துனர் இல்லை என பெரிய தந்தையாரும் மனம் கலங்கி நிற்கின்றார்.

எங்களது தாயாரே மாமாவின் இளைய சகோதரி. மாமாவிற்கு எப்போதுமே எங்களது தாய் சிறு குழந்தை எனும் எண்ணமே. தொலைபேசியில் கதைத்தாலும் இவருடன் கதைத்து விட்டுத்தான் ஏனையோருடன் கதைப்பார். அது மட்டுமல்லாது பெரியதாயாரிடம் கூறுவார். “வாவாவிற்கு அதிகம் வேலை கொடுக்காதே அவள் பாவம்” என்பார். இதையெல்லாம் நினைத்து எங்களது தாயார் இவர் நட்பு மரங்களைப் பார்த்து சொல்லி அழுவது எங்களை இன்னமும் கண்ணீர் விட வைக்கிறது.

மாமாவின் அன்பிற்கு பிரியமானவர் எங்களது தந்தையார். மாமா இவரை “திரு” எனவே அழைப்பார். குழந்தைகள் போல் இவரைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் ஆடைகள் கொடுத்தும், பேனா கொடுத்தும் அன்பு பரிமாறிக் கொள்வர். இவற்றை நாங்கள் பார்த்து அப்போது சிரிப்போம். இன்று மனம் வெதும்பி அழுகின்றோம்.

மரணம் அவரை நெருங்குவதை அவர் அறிந்தாரோ தெரியவில்லை கடைசித் தடவை எங்களைப் பார்ப்பதற்காக ஊருக்கு வந்தபோதே பயணம் சொல்லி சென்றுவிட்டார். மாமியின் முன்னே வைத்தே பிரியாவிடை கூறிச்சென்றார். இதை மாமி சொல்லி அழும்போது எங்கள் நெஞ்சம் கனக்கிறது.

மருமகள்: அபிராமி

நம் தாயும் நம் மொழியும் ஒன்றே அதை பேச மறுப்பது தன் தாயை வெறுப்பதற்கு சமம்.

வாழ்க்கையில் நீ சந்திக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் உனக்கொரு குரு. அவனிடம் நீ கற்றுக்கொள்ள ஏதாவது ஒன்று இருக்கும்.

வெற்றியின் போது கை தட்டும் அந்த பத்து விரல்களை விட, தோல்வியின் போது கண்ணீர் துடைக்கும் ஒரு விரலுக்கே மதிப்பு அதிகம்.

நீ நேசிக்கும் போது மட்டும் நேசிப்பவன் நண்பன் அல்ல, நீ வெறுக்கும் போதும் நேசிப்பவன் தான் உண்மையான நண்பன்.

நம் நட்பின் மீது பொறாமைகொண்டது பிரிவு !! அதனால் தான் ...பிரிக்க துடிக்கிறது நம்மை, பாவம் அதற்கு எப்படி தெரியும் நம்மை பிரித்தாலும் என்றும் பிரியாத நினைவுகள் நம்மிடமே இருக்கிறது என்று !!!

அங்கிள் என்று வந்தால்....

வீணையின் தந்தி வேகமாய் அறுந்ததோ, அரன்
ஆணையால் அவனடி ஆறுதலாய்ச் சேர்ந்தீரோ
ஆற்றாமையால் இங்கு அழுது புலம்கிறோம்
வேற்றாகிப் போனீரே, விண்ணில் நிறைந்தீரோ.

விலையில்லாக் கல்விப்பணி விரும்பியே செய்தீர்
சிலையில் எழுத்தாகும் நீர் செய்த சேவையெலாம்
அலையெழுந்து மடிவது போல் ஆகும் இவ்வாழ்வை
நிலையான தென்றெண்ணி ஏமாந்தோம் உமை இழந்தோம்.

தமிழ்ச்சங்கத்தில் தடம் பதித்த தலைவனே
அமிழ்தான மொழிக்கு அருமைக் காவலனாய்
முகிழ்த்ததொரு நிலவாய் ஒளிர்ந்து மறைந்தாயே
வீழ்த்தவோ காலனுன்னை வேண்டி அழைத்தானோ.

உயிரான உமை இழந்து உளம் மறுகித் தடுமாறி
மனமழிந்து மயங்கும் உன் மங்கை நல்லாள
அயர்ந்து தினம் ஆற்றாது துயரத்தால் சோகித்து
அழுகின்றார் ஆரிங்குளர் அவர் தமைத் தேற்றுதற்கு.

விண்சார்ந்த மன்னன் உம்மை வேண்டி அழைத்தானோ
கண் போன்ற உமை இழந்து கதறி அழுகின்ற
தங்கையரை, தம்பியரை, தனியராய்த் தவிக்கவிட்டீர்
எங்ஙனம் உம் இழப்பை ஈடுசெய்யப் போகின்றோம்.

எண்ணியிருந்தோமா இது இங்கு நிகழுமென்று
புண்ணியனே எமைவிடுத்துப் போகமனம் - வந்ததுவோ
பண்ணிய கருமங்கள் பலன்தரப் போனீரோ
எண்ணம் பிழைத்ததே, இனி என்று உமைக் காண்போம்.

அங்கிள் என்று வந்தால் அடுக்கடுக்காய் புத்தகங்கள்
அத்தனையும் காட்டி அதன் அருமைகளைப் பேசிநின்று
செம்மையாய்க் கதைசொல்லி சிரித்து மகிழ்விப்பீர்
வித்தகனே உம்மை என்றும் வேண்டுமென்று - வாழ்ந்தோமே.

முற்றத்து மல்லிகையாய் மலர்ந்து மணம் வீசி
நித்தம் ஒரு பூவாகி, நீர் சிரித்து முகம் காட்டிச்
சிவகாம சுந்தரிக்கு மனம் ஆறு உதவினால்
அவமாகாதவர் வாழ்வு ஆறுதலாய் வாழ்ந்திருப்பார்.

கமலா லோகிதராஜாவும்
பிள்ளைகளும்

நிழலாடும் நினைவுகள்

‘தோன்றிப் புகழோடு தோன்றுக அ.திலார்’

தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று’

என்ற வள்ளுவரின் பொய்யாமொழிக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்த இலக்கிய வித்தகர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் சிரேஷ்டவாரிக தான் அமரர் திரு.விஜயரெத்தினம் சேர் அவர்கள். கல்விச் சிறப்பும், செல்வச் சிறப்பும் ஒருங்கே அமையப் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்திருக்கின்றார்.

குருக்கள்மடம் தந்த செல்வன், ஏட்டுப் புலமை பெற்ற பட்டதாரிஆசிரியராகி புகழ்பெற்று திருமணவாழ்க்கையை கல்முனையில் மேற்கொண்டார். அன்னாரின் மனைவி கல்முனை இராமகிருஷ்ணமிசன் மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய வேளை எனக்கு அவர்களது குடும்பத்தோடு நெருக்கமான உறவு ஏற்பட்டது. சேர் அவர்கள் பழகுவதற்கு இனியவர். பண்பாளர். மற்றவர்களின் இன்பதுன்பங்களின் பங்கேற்று பழகும் உயர்ந்த எண்ணம் கொண்டவர். சிறந்த நல்ல பழக்கவழக்கங்களினால் அவர் உள்ளத்திலும் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்துள்ளார். ஒரு மனிதனுடைய செயற்பாடும், மற்றவர்களுடன் உள்ள தொடர்பும் தான் சமூகத்தில் ஒருவருக்கு உயர்ந்த அந்தஸ்தினைப் பெற்றுக் கொடுக்கும். இதுதான் வாழ்க்கையில் மதிக்கமுடியாத சாற்றிதழ் கொழும்பிலும் பெற்று உயர்ந்தவர்.

மருதமும், நெய்தலும் ஒருங்கு சேர்ந்த கல்முனை நகரின் வளர்ச்சிக்கு அமரர் ஆற்றிய சேவைகள் பல அதில் எனக்குத் தெரிந்தவை சில. மக்களின் நலங்களுக்கும் விழிப்புக்குழுவின தலைவராக இருந்து நகரமக்கள் நலமுடன் வாழ பல செயற்கரிய சேவைகளைச் செய்தமை அவருடைய ஏற்றத்திற்கு மேலும் வழிவகுத்தது. அது மட்டுமா கல்முனை இந்து இளைஞர்மன்ற ஸ்தாபகராக இருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட பெருந்தகையானார். கல்முனை சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தின் அறங்காவலர் சபை உறுப்பினராக இருந்து ஆலய வளர்ச்சிக்கு தன்னாலான சேவைகளையும், உதவிகளையும் செய்தமை கல்முனை மக்கள் மறக்கமாட்டார் கல்முனை சைவமகாசபை நடாத்திக் கொண்டிருக்கும்

ஞாயிறு சமயவகுப்புகளில் கலந்து மாணவருக்கு தொண்டாற்றியமை
மறக்க முடியுமா?

அமரர் அவர்கள் கொழும்பு சென்று தனது இல்வாழ்க்கையைத்
தொடர்ந்தார். சேவைகள் தொடர் கதையாயின. கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க
தலைவராயிருந்த காலத்தில் பல நல்ல சேவைகளை கொழும்பு வாழ்
மக்களுக்கு நல்கியிருக்கிறார். தூர இடங்களிலிருந்து கொழும்பு வரும்
மக்கள் தங்கி இளைப்பாறி தமது வேலைகளைத் தொடர தங்கும்
அறைகளைப் பலருடைய உதவியாலே கட்டி முடித்ததை மக்களால்
மறக்க முடியாது.

தனது தந்தையார் இலக்கிய வித்தகர் புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை
அவர்கள் யாத்த இலக்கண, இலக்கிய, நாடக, இசை நூல்களைத்
தொகுத்து ஒரு தரமான நூல்வடிவம் ஆக்கியமை அவருடைய சேவைகளில்
ஒன்றாகும். இதுமட்டுமல்ல தந்தையார் பெருமைக்கு புகழ் சேர்ந்த மைந்தன்
என்ற புகழ் இவருக்கு கிடைத்தமை பொருத்தமானதாகும்.

எனது குடும்பத்தோடு நெருங்கிப் பழக அமரர் அவர்கள் பல உதவிகளைச்
செய்திருக்கிறார்.

“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல் ஆங்கு

இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கமைய அவருடைய உதவிகள் எங்களால்
என்றென்றும் மறக்க முடியாது. எமது பிள்ளைகளில் உயர்கல்வியில்
அவருக்கு பெரிய பங்குண்டு. இருப்பிடமளித்து, பாதுகாத்து, துணையாற்றி
இறுதியில் கொழும்பில் தொடர்ந்து மாடிமனை வாங்கவும் அவர்
உறுதுணையாக இருந்தார்.

அன்னாருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டி பிரார்த்தித்து அன்னாரின்
குடும்பத்திற்கு எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவித்துக்
கொள்கின்றோம்.

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியை
திருமதி.இ.பொன்னுத்துரை

28.வன்னியார் வீதி

கல்முனை - 02

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் பற்றி...

குருக்கள்மடம் பேரூர்மக்களால் மிகவும் செல்லமாக சிவலிங்கம் என்று அழைக்கப்பட்டவர். அமரர் விஜயரெத்தினம், சிவநெறியின்பால் தன்னை முழுமையாக ஆக்கிக் கொண்டமையால் வாழ்வில் உயர் நிலைக்குச் செல்லலானார். தந்தையார் இலக்கியக்கலாநிதி புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ஓர் முருகபக்தர். தாயார் நல்லாச்சிப்பிள்ளை, முருகபக்தரான குமரப்பெருமாள் உடையாரின் பேத்தியாரும் ஆகும். நவில் தொறும் நூல் நயம் போலும். பயில் தொறும் பண்புடையவராய், நல் ஆசிரியனாய், நயம்பட உரைக்கும் சொல் வன்மையும் தனித்துவம் உடையோனாய் மக்களை மாண்புற வைத்த மகத்தான உயர்மனிதனாய் உலகிற்கு உதாரண புருசராய் இங்கு வாழ்வாங்கு வாழ்ந்ததை நேசத்தின் நினைவலைகளாக மீட்க முடிகிறது.

கல்வி

- * குருக்கள்மடம் மெ.மி.த.க பாடசாலையில் கற்றவர்.
- * 5ம் ஆண்டு புலமைப் பரீட்சையில் சித்தி பெற்ற முதலாவது மாணவன்.
- * காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரியில் கல்வி பயின்றவர்.
- * மட்/அரசினர் கல்லூரியில் இடைநிலைக் கல்வி கற்றவர்.
- * கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் பட்டப்படிப்பு.
- * பிரதேசத்தின் பல்கலைக்கழக முதல் பட்டதாரி.
- * பட்டதாரி ஆசிரியராக பழகாமம் கண்டுமணி மகா வித்தியாலயத்தில் முதற் பணி.

சமூகம்

- * மாணவர் கல்வி வளர்ச்சியில் அக்கறை.
- * பிரத்தியேக கல்வி போதித்தல்.
- * மக்களோடு நெருக்கமான உறவு.

- * கிராமத்தின் வளர்ச்சியில் கணிசமான பங்களிப்பு.
- * உயர் அரச அதிகாரிகளின் தொடர்பும் பிரதேச வள உயர்ச்சியும்.

சமயம் சார் பிற பணிகள்

- * கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர்.
- * அகில உலக சைவப் பேரவைத் துணைத் தலைவர்.
- * நூலாசிரியர், சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர்.
- * ஆக்க இலக்கியப் பேரறிஞர், சொற்பொழிவாளர்.
- * பிரசைகள் குழுத் தலைவர்.
- * பொதுவாக இவர் ஒரு நடமாடும் நூல் நிலையம்.

இவ்வாழ்வில்

- * கல்முனை பரசுராமபிள்ளை-சிவனேசம் தம்பதியரின் மகளான சிவகாமசுந்தரியை துணைவியாய் ஏற்றவர்.
- * மாமனார் பரசுராமபிள்ளை அவர்கள் ஓர் சிரேஷ்ட புகையிரத நிலைய அதிபர்.
- * துணைவியார் ஓர் பட்டதாரி ஆசிரியரும்இ சிறந்த அதிபராகவும் கல்விப்பலத்தில் கடமையாற்றியகால் இவரைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதற்கு பெரும் பங்காற்றியவர்.

பிறந்த அகம் புகுந்த அகம் இரண்டையும் விடுத்து தமிழுக்கும், தமிழ்மொழி சார்ந்த அறிஞர்க்கும் பக்கத் துணை நல்குவதற்காக தன்னிலையை மாற்றி கொழும்பு மாநகரை தன்னுடைய இறுதிக் கால வாழ்விடமாக மாற்றிக்கொண்ட உத்தமர். உலக பார்வையில் இருந்து என்றும் விலக்கப்பட முடியாதவரே!

- * புலவர்மணி தன்னை புவனத்திற்கே தந்து பூம்புகழ் கொண்டது குருக்கள்மடம்.

இவ்வண்ணம்
தேசகீர்த்தி மாசிலாமணி-திருநாவுக்கரசு
குருக்கள்மடம்.

அகமும் முகமும்

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் நண்பர் விஜயரட்ணத்தைச் சந்திப்பதற்காக கொழும்பில் அவர் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். அவர் மனைவியார் எனக்கு 1965இல் கல்முனை உவெஸ்லிக் கல்லூரியின் நான் படிப்பித்த போதிலிருந்து எனக்கு அறிமுகமானவர்.

மிக நீண்ட நாட்களின் பின் விஜயரெத்தினத்தைச் சந்திக்கிறேன். நோய் அவரைத் தாக்கியிருந்தது. சற்றுத் தளர்ந்து போயிருந்தார்.

அவர் மனைவியார் அன்போடு தந்த தேநீரை அருந்தியபடி மூவரும் உரையாடத் தொடங்கினோம்.

தந்தையார் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் வெளிவராத கட்டுரைகளை அழகாகத் தொகுத்து வைத்திருந்தார். அவற்றை என்னிடம் காட்டினார். அபிப்பிராயங்கள் கேட்டார்.

எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவுமிருந்தது. ஆச்சரியத்திற்காக காரணம் நாமறியாத பல கட்டுரைகளை அங்கு கண்டது. மகிழ்ச்சிக்கான காரணம் அவை அச்சில் வெளிவர இருப்பது.

இன்னும் எடுக்கவேண்டிய சில கட்டுரைகள் பற்றியும் கூறினார். நானும் சில ஆலோசனைகள் சொன்னேன். புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவு மன்றத்தை எவ்வாறு தீவிரமாக இயங்கப்பண்ணலாம் எனவும் பேசிக் கொண்டோம்.

அவரது தளர்ந்த உடலும், பேச்சும் எனக்குக் கவலை தந்தன. தான் அவரைக் கவனத்துக்கொள்ளும் விதம் பற்றி அவரது மனைவியார் என்னிடம் கூறினார். மனைவியின் பாசத்தையும், உதவியையும் அவர் தனக்கு உற்ற துணையாக இறுதிக் காலத்தில் இருப்பதையும் கண்ணீர் மல்க விஜயரெத்தினம் என்னிடம் கூறினார்.

வாசல் வரை வந்து வழியனுப்பினார். நான் எவ்வளவு தடுத்தும் அவர் கேட்கவில்லை. அவரது பண்பு அத்தகையது. அது அவரது தந்தை வழிமுதுசம். தாயின் வழியினதும் தான்.

புலவர்மணிப் பெரியதம்பிப்பிள்ளை எனது ஆசான். நான் பாடசாலையில் உயர்தர வகுப்பில் பயின்றபோது எனக்குத் தமிழ் கற்பித்தவர். அவரோடு நெருக்கமாக உறவாடும் வாய்ப்பு எனக்கு இருந்தது. அவரது பிள்ளைகள்

பேர்ப்பிள்ளைகள் யாவரும் எனனக்கு மிக நெருக்கமானவர்கள். பேராசிரியர் எதிரிவீர சரத் தந்திராவுக்கும், பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்கும் மட்டக்களப்பின் கூத்துக் கலையை அறிமுகம் செய்து அவர்கள் தயாரித்த நாடகங்கள் சிறப்படைய அடித்தளமிட்டவர். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை என்ற தகவல் பலர் அறியாத ஒன்று. கூத்துக்கலை மீது புலவர் மணிக்கு ஒரு தாளாத மோகம் உண்டு.

தனயன் விஜயரெத்தினத்திற்கும் அம்மோகமுண்டு. கொழும்பில் ஒரு நிறுவனம் எனக்கு நாட்டியமயில் (சிறந்த ஆடல் வல்லுனருக்கான பரிசு) பட்டம் அளிக்க முன்வந்த போது என்னைவிட வயதிலும் ஆட்டத்திலும் சிறந்த ஒருத்தர் இருக்கிறார் எனக்கூறி நான் 80 வயதினரான கன்னன்குடா நாகமணி போடி அண்ணாவிபாரைச் சிபாரிசு செய்ய அதனை அந்நிறுவனம் ஏற்று நாகமணிப்போடி அண்ணாவிமாருக்கு அக்கௌரவத்தையும் பத்தாபிரம் பணப் பரிசையும் வழங்குகிறது. அதனை நாகமணிப் போட்டியார் சார்பில் சென்று வாங்கி அதனை நாகமணிப்போடி யாருக்குச் சேர்ப்பித்தவர் விஜயரெத்தினம்.

கொழும்பில் அவர் மட்டக்களப்பு மக்களின் கலை, பண்பாட்டுப் பிரதிநிதியாகச் செயற்பட்டார். அதனைக் கருத்திற்கொண்டே கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் அவரை தமது சங்க உபதலைவராக்கிக் கௌரவித்தது. அக்காலத்தில் அவர் பல பணிகள் ஆற்றினார்.

மட்டக்களப்பின் புலமைப் பாரம்பரியத்தையும் புலவர் பரம்பரையையும் வெளியுலகுக்கு அறிமுகம் செய்ய வேண்டுமென்று அடிக்கடி கூறுவார். கொழும்பில் அவர் உடல் வாழ்ந்தபோதும் அவர் உள்ளம் மட்டக்களப்பு மண்ணையே சுற்றிச் சுற்றி வந்தது என்பதை அவருடன் உரையாடுவோர் கண்டுகொள்வர்.

மென்மையான பேச்சு, ஆறுதலாக இழுத்துக் கதைக்கும் முறை, இனிய சொற்களை உரையாடலுக்குப் பயன்படுத்தல் ஆறுதலான நடை மந்தகாசமான முகம் என்பனதான் மறைந்த விஜயரெத்தினத்தை நினைக்கும்போது எனக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன.

அவர் அகம் அழகானது. மிகமிக அழகானது அந்த அக அழகு அவர் முகத்தில் எப்போதும் தெரிந்து கொண்டே இருந்தது.

அழகான அகம் கொண்ட விஜயரெத்தினம் நம்மிடையே இப்போது இல்லை.

பேரா.சி.மௌனகுரு

பண்பான மனிதர்

விஜயரத்தினம் ஐயா அவர்களை நான் முதன் முதலில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் சந்தித்தேன். முதல் சந்திப்பே எமக்குள் ஆழமான பிணைப்பை ஏற்படுத்தியது. பல சந்தர்ப்பங்களில் அவருடன் உரையாடும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. எமக்கும் இருக்கும் தமிழ் ஆர்வம் அவரின் குடும்பத்தாருடன் நெருங்கிய பழகும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது.

நண்பர் மதுகுதனனுடன் வீட்டிற்கு சென்றுவரும் நாட்களில் பத்தக்குட்டி சந்திரசேகரம் அவர்களின் நூல்களை மீள்வெளிக்கொணர்வதற்கான பணிகளிலும் ஈடுபடத் தொடங்கினோம். இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் ஐயா அவர்களின் உயர் பண்புகளையும் ஆளுமைகளையும் மிக அருகில் இருந்து பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அவ்வப்போது தன்னிடம் இருக்கும் அரிய பொக்கிசங்களைக் கூட தேடி எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அச்சந்தர்ப்பங்களில் அவரிடம் பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் குடிகொண்டிருப்பதைக் காணலாம். சேமமடு பதிப்பகம் வெளியிட்ட பேராசிரியர் பத்தக்குட்டி சந்திரசேகரம் எழுதிய 'கல்வித்தத்துவம்' எனும் நூலுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரையே இறுதியாக அவரின் தமிழ் எழுத்துப்பணி எனக் கூறலாம். எப்படியும் தனது சித்தப்பாவான பேராசிரியருக்கு சிறப்பாக விழா எடுக்க வேண்டும் என விரும்பினார். அவரின் உடல் நலம் ஈடுகொடுக்கவில்லை. அதையும் மீறி தனது திட்டமிடலை என்னுடன் பகிர்ந்துகொண்டு என்னை வழிநடத்தி பேராசிரியர் மகள் கலை அவர்களை இந்தியாவில் இருந்து அழைத்து விழாவை நல்லபடி நடத்தி முடித்தார்.

ஐயாவின் துயரச்செய்தி 'வன்னி' சேமமடுவில் இருந்த எனக்கு காலை மதுகுதனன் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது. உண்மையில் கவலை அடைந்தேன். பாதியில் எனது பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு கொழும்பு திரும்பினேன். அங்கிருந்து ரீச்சருடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தினேன் முடியவில்லை. பேராசிரியர் குடும்பத்துடன் தொடர்பு கொண்டு முதலில் துயரச் செய்தியை தெரிவித்து பகிர்ந்து கொண்டேன்.

ஐயாவுடன் இணைந்து பல முயற்சிகளில் ஈடுபடத் திட்டம் எனக்கு ஐயாவுடன் இணைந்து பல முயற்சிகளில் ஈடுபடத் திட்டம் எனக்கு இருந்தது.

அது ஈடேறாமல் போய்விட்டது. ஆனாலும் அவர் மூலம் குடும்பத்தாருடனும், பேராசிரியர் குடும்பத்தாருடனும் ஒரு நெருங்கிய பிணைப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இவை மூலம் எதிர்காலத்தில் ஆரோக்கியமான தமிழ்ப்பணிகளை நிச்சயம் செய்வேன். அப்பொழுது விஜயரெத்தினம் ஐயா அவர்கள் என்னுடன் கூடவே வருவார்.

தயரத்தில் இருக்கும் அன்னாரது குடும்பத்தாருக்கும் உறவினர்களுக்கும் சேமமடு பதிப்பகம் நிறுவனம் சார்பிலும் எங்களது ஆழ்ந்த கவலைகளையும் அஞ்சலியையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

சத்யபதம்சீலன்

சேமமடு பொத்தகசாலை

கண் எரிச்சல் குறைய?

கருங்காலி மர இலைகளை ரோஜா இதழ் சேர்த்து கண்களில் ஒத்தடம் கொடுக்க கண் எரிச்சல் குறையும்.

கண் சூடு குறைய?

மிளகு, வெந்தயம், ஓமம் மூன்றையும் அரைத்து நல்லெண்ணெய் கலந்து சூடாக்கி மிதமான சூட்டில் உச்சந்தலையில் தேய்த்து குளிக்க கண் சூடு குறையும்.

கண்ணில் நீர் வடிதல் குறைய?

பாகல் இலைகளோடு சிறிது மிளகு சேர்த்து அரைத்து கண் இமைகளின் மேல் பூசி வர கண்ணில் நீர் வடிதல் குறையும்.

கண் எரிச்சல் குறைய?

வில்வம் இலைகளை சட்டியில் போட்டு வதக்கி தூங்கச் செல்வதற்கு முன் இரண்டு கண் இமைகளின் மேலும் வைத்துக் கட்டி விட வேண்டும். மறுநாள் காலையில் அவிழ்த்து விட வேண்டும். இவ்வாறு கண் எரிச்சல் குறையும் வரை செய்ய வேண்டும்.

கண் சிவப்புக் குறைய?

கருவேலங் கொழுந்தை பசும்பால் விட்டு அரைத்து சட்டியில் போட்டு வதக்கி கண் இமைகளின் மேல் பூசிவர கண் சிவப்புக் குறையும்.

மட்டக்களப்பு இலக்கிய வாழ்வியல் கூடர் எனது மனப்பதிவுகளிலிருந்து

இறுதியான எங்களது சந்திப்பு பொறளை மலர்ச்சாலை ஒன்றிலேதான் நிகழ்ந்தது. மட்டக்களப்பு கலை இலக்கிய முதியோர்கள் பற்றிய தேடல் பற்றிய உரையாடல் அது. அவரது ஊர்க் கலைஞர்கள் பற்றியும், தலைநகர் இலக்கிய நிகழ்வுகளில் அவரது நினைவுகளையும் எழுதித் தருமாறு கேட்டேன். ஓய்வாக இருக்கும்போது வீட்டுக்கு வருமாறு அழைத்தார். நண்பர் நமச்சிவாயம் பத்மநாதன் நிருவாக சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர். இவரது குடும்ப உறவினர். பிற்காலத்தில் அவருக்கு இவருடன் நல்ல தொடர்பு இருந்தது. அவரும் என்னை இவரைச் சந்திக்குமாறு ஊக்குவித்தார். ஆனால் இறுதிவரை எனக்கு அது கூடிவரவில்லை என்பது வருத்தமே.

அமரரின் துயரச் செய்தியை நண்பர் தெ.மதுகுதனன் கூறக்கேட்டபோது ஜீரணிக்க முடியவில்லை. பெருங் கவலையாகிவிட்டது. உடனடியாக மட்டக்களப்பு இலக்கிய நிறுவனங்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் அச்செய்தியை அறிவிப்பதை விட என்னால் எதுவும் முடியவில்லை.

1960களிலிருந்து அமரருடன் எனக்குத் தொடர்பு. புலவர்மணியை ஆரையம்பதி பரமன் சனசமூக நிலையம் மற்றும் கோயில்களுக்கு சொற்பொழிவுக்கு அழைக்க குருக்கள்மடம் செல்லும்போது எங்களை உபசரிப்பவர்களாக இவரும் இவரது குடும்பத்திற்கும் இருந்தனர். புலவர் மணியின் மாணவராயிருந்த புலவர் சி.க.பொன்னம்பலம் ஊடாகவே இவர்களது பெற்றோர் குடும்பத் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

இதன் மற்றொரு படிநிலையில் 1980களில் புலவர் மணியின் நினைவுப் பணிமன்றத்துடன் தொடர்புபட்ட இலக்கியப் பணிகளை இலக்கிய கலாநிதி.F.X.E நடராசா, அமரர்.ம.சிவனேசராசா அன்புமணி, செ.எதிர்மன்னசிங்கம், செல்வி க.தங்கேஸ்வரி திரு.பாரதிதாஸன், திரு.ஏ.கே.பத்மநாதன் முதலானோருடன் செயற்பட்டபோது இவர்களது குடும்பத்துடன் நெருக்கம் அதிகரித்தது. அமரர் தர்மலிங்கம் அவரது தம்பி சத்தியலிங்கம் மைத்தனர் திரு.குமாரசாமி முதலானோருடன் காத்திரமான சமூக இலக்கியப் பணிகளைச் செய்தபோது விஜயரெத்தினம் அடிக்கடி எம்முடன் தொடர்புபட்டு கருத்துரைகளும் வழிகாட்டல்களும்,

ஆலோசனைகளும் வழங்கத் தவறவில்லை. இவரது முத்த அண்ணர் அமரர் தர்மலிங்கம் இலக்கியப் பேருழைப்பாளராக எம்முடன் இருந்தவர். அவரது எதிர்பாராத இழப்பு ஒரு தொய்வை ஏற்படுத்தாமலில்லை. ஆயினும் அமரரும் அவருடைய சகோதரர். திரு.சத்தியலிங்கமும் அந்த வெற்றிடத்தைக் கனதியாக நிறைவு செய்த புகழாழர்கள். 1992இல் சுவாமி விபுலாந்தர் நூற்றாண்டு விழாக்காலத்திலும் இவர்கள் இலக்கியப் பணி செய்தவர்கள்.

இவ்விடத்தில் அமரரின் இலக்கியப் பணியில் அவரது துணைவியாரின் உழைப்பையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவர். அவரும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி நாங்கள் 1960களில் அங்கு சென்றபோது அதற்குச் சில காலத்துக்கு முன் பட்டம் பெற்று வெளியேறியவர். அவரது சகோதரியின் கணவர் எந்திரி சிவபாதம் எம்மோடு மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் சமகாலத்தில் பயின்றவர். இலங்கையில் தலைசிறந்த பொறியியலாளர்களில் ஒருவராயிருந்து பணியாற்றிச் சென்ற பெருமகன்.

மட்டக்களப்பு, கல்முனை, கொழும்பு மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் இவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சமூக இலக்கிய பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் கல்விச் செயற்பாடுகளில் அர்ப்பணிப்போடு செயற்பட்டவர்கள் என்பதையும் இவ்விடத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இவர்களுடன் தொடர்புபட்ட மண்டூர் குருக்கள் மடம் பழகாமம், கல்முனை, காரைத்தீவு முதலான ஊர்களில் தமிழ் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களும் நிறைவுக்கு வருகின்றனர்.

நடந்த இடத்திலும் புல்லுச் சாகாது. பேசினாலும் அதிர்வுகள் எழாது, ஆனாலும் ஆழப்பதிந்து விட்ட தடங்கள், அறிவுசார்ந்த புலமைப் பேச்சுக்கள் பழகுவதற்கு இனிய நண்பர். மட்டக்களப்பு கலை இலக்கியச் சந்திப்புக்களில் நகைச்சுவை கலந்த உரையாடல்கள் இவைகளெல்லாம் என் நினைவுக்கு வருகின்றன. அவரது வாழ்வியல் செய்திகள் நிலைத்து நிற்கக் கூடியவை.

இதனை அமரரின் இறுதிக் கிரியைகளின் போது அவதானிக்க முடிந்தது. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் கலாநிதி. மு.கதிர்காமநாதன் அவர்களும் சங்கச் செயலாளர் மற்றும் உறுப்பினர்களும் எம்ஊர் இலக்கிய நிறுவனங்களும் அன்பர்களும் செய்திருக்கக்கூடிய பணிகளைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றியது நிறைவாயிருந்தது. முவினமக்களும் இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்துகொண்டு அஞ்சலி செய்தது அவரது தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான குறியீடு எனக் கூறமுடியும்.

ஓர் இனிய இலக்கிய பண்பனை இழந்துவிட்ட துயர், அன்னாரது ஆன்மா பிறவாப் பேரின்ப பெருவாழ்வு பெற்றுய்யப் பிரார்த்தித்து, ஆறுதலற்றிருக்கும் ஆருயிர் துணைவியார் மற்றும் உறவுகள் அனைவருக்கும் எங்களது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இறைவன் அனைவருக்கும் நல் வாழ்வையும் சமாதானத்தையும் வழங்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி

காசுபதி நடராசா குடும்பம்

மட்டக்களப்பு

மருத்துவம் - மாதாளம்

மருத்துவ அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்களை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது இதய ஆரோக்கியம், சீரான இரத்த அழுத்தம், புற்றுநோய் தாக்குதலிலிருந்து விடுதலை என பலவித உடல் பிரச்சினைகளுக்கும் சிறந்த தீர்வைத் தருகிறது மாதாளை சாறு என்று மருத்துவ ஆராய்ச்சியில் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. மாதாளையின் தோல், விதை, காம்பு இவற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தாவர திரவமான மாதாளை சாறு, இயற்கையிலேயே நிறைய ஆன்டி ஆக்சிடெண்ட் கொண்டது. நமது உடலிலுள்ள செல்கள் பழசாவதைத் தடுத்த இளமையோடு இருக்க உதவுவது ஆன்டி ஆக்சிடெண்ட்.

மாதாளையின் பூ, பிஞ்சு, தோல் இவற்றை அரைத்து, துவர்ப்பு சுவை கொண்ட பானத்தில் எதுவும் கலக்காமல் குடிக்கலாம். நாள்பட்ட வயிற்றுப் பிரச்சினைகளுக்கு இது நல்ல தீர்வு. இந்தியப் பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளான சித்தா, ஆயுர்வேதம் இரண்டிலும் தோல் பிரச்சினை, ரத்த சோகை போன்ற பலவற்றிற்கும் நிவாரணம்தருவது மாதாளை சாறு என சிபாரிசு செய்யப்படுகிறது.

பல அபாயகர நோய்களிலிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்கவல்லது இந்த மாதாளை ரசம். பால், சர்க்கரை என்று எதுவும் கலக்காமல் தினமும் ஒரு டம்ளர் மாதாளம் பழச்சாறு குடித்தால், ரத்த நாளங்களின் செயல்பாடு மேம்படும் என்பதும் உறுதியாகியுள்ளது. தினமும் மாதாளை ஜூஸ் குடித்தால், கொழுப்பு குறைவோடு உடல் பருமனாக இருப்பவர்கள் அதிகப்படியான உடல் எடையைக் குறைக்கவும் முடியும்.

வேப்பம் மூலின் மருத்துவக் குணங்கள்!

கண்ணுக்கு எதிரே கைக்கு எட்டிய தூரத்தில் கிடைக்கும் மூலிகை வேம்பு. காற்று மண்டலத்தை சுத்தம் செய்து நம் நோய்களைத் தீர்க்கும் கற்பக மரம். வேப்பமரத்தின் இலைகளும், பூக்களும், கனிகளும் மருத்துவகுணம் மிக்கவையே. வேப்பம்பட்டை, நீரிழிவுக்கு சிறந்த மருந்து. உடம்பில் ஏற்படும் சன்னி கண்ட நோய்களுக்கு வேப்ப எண்ணெயில் சிறிது கற்பூரம் சேர்த்து சூடாக்கி தலை உச்சியில் தேய்க்க சன்னி தீரும். அம்மை கண்டவர்களைச் சுற்றி வேப்பிலை கொத்துகளை போட்டு வைத்தால் இலைகளின் வாசனையால் நோயின் வேகம் தணியும். கிருமியும் அண்டாது.

தென்னிந்திய சமையலில் வேப்பம்பூக்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. தமிழ்நாட்டில் சித்திரை வருடப்பிறப்பன்றும், ஆந்திரா, கர்நாடகாவில் யுகாதி அன்றும் வேப்பம்பூவை ரசம் வைத்தும், பச்சடியாகவும் உட்கொள்கின்றனர். மலர்கள் கடுமையான வயிற்று வலியையும் போக்கும் குணம் கொண்டவை.

பித்தம், வாதம், கபம் ஆகிய மூன்று நோய்களையும் சமன்படுத்த வேப்பம்பூ பயன்படுகிறது. ஒரு கைப்பிடியளவு வேப்பம்பூவை எடுத்து உலர்த்தி பொடி செய்து கால் டம்ளர் நீரில் சிறிது தூளைக் கலந்து சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தம், வாதம், கபம் சமன்படும்.

வேப்பம்பூவை நிழலில் உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு வற்றல்முழம்பு, மிளகுரசம் தயார் செய்யும்போது சிறிது வேப்பம்பூவைச் சேர்த்து சமைத்து சாப்பிட்டு வர வயிறு உப்பிச்சு, பித்தம், வாதம் தொடர்புடைய நோய்கள் நீங்கும். கல்லீசரல் பாதுகாக்கப்படும்.

வேப்பம்பூ பொடியில் தேன் கலந்து தினம் 2 வேளை வீதம் மூன்று நாட்கள் உட்கொண்டு வந்தால் பித்தம் காரணமாக ஏற்படும் வாய்க்கசப்பு, வாந்தி, மயக்கம், போன்ற தொல்லைகள் நீங்கும். உலர்ந்த வேப்பம்பூவை கறிவேப்பிலையோடு துவையலாக்கி சாப்பிட, பித்தம் தொடர்பான சகல பிணிகளும் நிவர்த்தியாகும்.

வேப்பம்பூவை தண்ணீரில் ஊறவைத்து அதனை குடித்து வர உடல் பருமன் குறையும். இது அல்சரையும் குணமாக்கும். உடலை வலுவாக்குவதில் வேப்பம்பூக்களின் பங்கு முக்கியமானது. தினம் இருவேளை வேப்பம்பூ பொடியை சாப்பிட முறைக்காய்ச்சல் நீங்கும்.

வேப்பம் பூவை வாட்டி தலையில் கட்டி வைத்தால் தலையில் உள்ள பேன், ஈறு, பொடுகு முதலியவை தீரும். இதை தலையின் உச்சியில் வைத்துக் கட்டினால் தலைபாரம் நீங்கி சுகமாக இருப்பதோடு கூந்தலும் செழித்து வளரும்.

நன்றி நவிலல்

எமது அன்புத் தெய்வம் பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் அவர்கள் இறைபதச் செய்தி அறிந்தபோது ஆறுதல் பல சொல்லியும் இனசனமாய் நண்பர்களாய் இங்கிருந்து ஈடிலா உதவிகள் பல செய்தும், உள்ளம் எல்லாம் நொந்து நின்ற வேளையிலும் ஊண் உறக்கமில்லாது இருந்தபோதும் எம்மை எல்லாம் தேற்றுவித்து எமக்கு ஆறுதல் அளித்த உற்றார் உறவினர்க்கும், தொலைபேசி மூலமாக விசாரித்தும் தொலைவிலிருந்து அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து எமை ஆற்றுவித்த அன்பு உள்ளங்களுக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அத்துடன் ஊடகங்களில் செய்தி வெளியிட்டும் கண்ணீர் அஞ்சலி துண்டுப்பிரகரம் விநியோகித்தும் பதாகைகள் கட்டி அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும் எமது நன்றிகள்

இன்று நடைபெறும் அந்தியேட்டி கிரியைகளிலே கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தவர்களுக்கும் நன்றிகள்.

44/7, சொலமன் எவன்யு

பாமன் கடை

கொழும்பு - 06

இவ்வண்ணம்

குடும்பத்தினர்

25.1.2004 ஞாயிறு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில்
சுகவாழ்க்கை -பாகம் 2 நூல் வெளியீட்டின்போது

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில்

பேரா.பத்தக்குட்டி சந்திரசேகரனின் மகள்
மற்றும் சேமமடு நிறுவன அதிபர் ஆகியோருடன்

பத்தக்குட்டி சந்திரசேகரனின் நூல் வெளியீட்டின் போது

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில்

துணைவியாருடன்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் முன்னால் தலைவர்கள்
சோ.சந்திரசேகரன், இ.சிவகுருநாதன் அவர்களுடன்

22.5.94இல் பிரதம தபாலகத்தில் நடைபெற்ற முத்திரை வெளியீட்டு விழாவின் போது

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின்
முன்னாள் அமைச்சருடன்

பேரா.சபா.ஜெயராசா அவர்களுடன்

இந்துமாமன்ற பிரமுகர்களுடன்

கொழுபுத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இந்நாள் பொதுச் செயலாளருடன்

கொழுபுத் தமிழ்ச்சங்க அடிக்கல் நாட்டுவிழா வைபத்தின் போது

இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஆத்மகாணந்தாஜி அவர்களுடன்

அரசு உயர் அமைச்சர்களுடன்

கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில்

முன்னாள் அமைச்சர் இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுடன்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு?
எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
அது வீணாகுவதற்கு,
எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது,
மற்றொரு நாள்,
அது வேறொருவருடையதாகும்.

‘இந்த மாற்றம் உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாரம்சமுமாகும்’

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

